

CREDINȚĂ

Revistă de credință - Nașterea Domnului 2018
Anul XXIV - Nr. 2 (52)

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ PENTRU EUROPA OCCIDENTALĂ ȘI MERIDIONALĂ •
PROTOPOPIATUL ELVEȚIEI • PUBLICAȚIA PAROHILOR « SF. IOAN-BOTEZĂTORUL » GENEVA ȘI
« TUTUROR SFÎNȚILOR ROMÂNI » LAUSANNE

CREDINȚĂ

apare cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Arhiepiscop și Mitropolit IOSIF
al Europei Occidentale și Meridionale

Adresa Redacției: Eglise Orthodoxe Roumaine de Suisse, C.P. 6553 CH – 1211 GENEVE-6.
Tel. +41(0)227004918, E-mail: bisericao@gmail.com, www.biserica.ch
Responsabil de redacție: Părintele Adrian Diaconu

CUPRINSUL REVISTEI:

PROGRAMUL SLUJBELOR	Decembrie 2017 - Ianuarie 2018	1
CUVÂNTUL MITROPOLITULUI	Scrisoarea pastorală a Ips. Mitropolit Iosif	2
EDITORIAL	Quelle place dans ton cœur pour le Christ nouveau-né ?	3
ÎN DUHUL SĂRBĂTORII	Milostenia - încoronarea postului duhovnicesc	6
CENTENARUL MARII UNIRI	100 Români de Centenar	8
	Sfințirea Catedralei Naționale – simbolul întregirii	20
RUBRICA COPIILOR	„Omul se comportă așa cum sunt și gândurile sale”	22
	Imagini de la Tabăra de vară a copiilor, iulie – 2018	23
ANIVERSĂRI	Le 40ème Anniversaire de la paroisse de Genève	26
RUBRIQUE DES JEUNES	Appel chrétien aux jeunes d’aujourd’hui	30
RUBRICA PĂRINȚILOR	Sfinții Părinți despre educația copiilor în familie	32
IN MEMORIAM	100 de ani de la nașterea Părintelui Galeriu	34
L'ORTHODOXIE VAUDOISE	Un pas vers la reconnaissance de l'Orthodoxie vausoise	37
CRONICA PAROHIALĂ	Botezuri, cununii, înmormântări în 2018	39

„Binecuvântează Doamne pe cei ce iubesc podoaba casei Tale !”

Contul poștal al Parohiei din Geneva (Grand-Lancy): 17-355499-7 ;

IBAN : CH74 0900 0000 1735 5499 7/CHF ;

Titulaire : Eglise Orthodoxe Roumaine, Paroisse « St-Jean-Baptiste » de Genève.

Contul de întreținere al Parohiei Lausanne: 15715.34 ;

IBAN : CH158041 4000001571534/CHF ; Titulaire : EORL-VD.

Contul de construcție a noii biserici românești din Lausanne: 15715.60 ;

IBAN : CH898041 4000001571560/CHF ; Titulaire : EORL-VD.

Articolele care nu sunt semnate aparțin Redacției.

PROGRAMUL SLUJBELOR: DECEMBRIE 2018 - IANUARIE 2019

La Geneva

*Biserica: Av. Eugène-Lance 2,
Grand-Lancy/Geneva*

Serbarea Pomului de Crăciun

Duminică 16 dec. ora 11:30 (pt. înscrieri:
<alexandrina.prisacaru@yahoo.com>)

Slujba Sf.Maslu sâmbătă 15 dec. 18:00
Concertul pt. Crăciun sâmbătă 15 dec.
la 19h30 (în continuarea slujbei Sf.Maslu)

Slujba pentru Crăciun

marți 25 decembrie, ora 11:30

Slujba de Bobotează, sfințirea apei
(Aghiasma Mare) și slujba Sfântului
Ioan Botezătorul - hramul parohiei:
Duminică 6 ian., ora 10:00

Slujbele duminicale

La Parohia Geneva se oficiază (încă din
1979) în **1-a și a 3-a duminică** din lună:
utrenia la ora 9:30; Sf.Liturghie la 10:00

Sâmbătă seara

În Postul Crăciunului și în Postul Paștelui,
în ajunul slujbelor duminicale, sâmbăta la
18:30, se oficiază *slujba vecerniei*, urmată
de o *cateheză*. Înaintea slujbei vecerniei,
la 18:00, preotul spovedește.

Catehism pentru copii

În fiecare 1-a și a 3-a duminică din lună,
după împărțășit, copiii sunt așteptați la
lecția de catehism (activități practice ș.a.).

La Lausanne

*Biserica: Av. de la Harpe 2A,
Cripa Templului Montriond*

Serbarea Pomului de Crăciun

Duminică 9 dec. ora 11:45 (pt. înscrieri:
<Carmen.Teodorescu@ferring.com>)

Slujba Sf.Maslu vineri 14 dec. 18:30
Concertul pt. Crăciun dum. 16 dec. la
11h45 (în continuarea Sfintei Liturghii)

Slujba în noaptea de Crăciun:

luni 24 dec. ora 21:00; miercuri 26 dec. ora 10:00

Slujba Sfântului Vasile cel Mare -Anul
Nou, marți 1 ian., ora 10:00;
Aghiasma Mare: sâmb. 5 ian., ora 18:00
Boboteaza: Duminică 6 ian, ora 10:00

Slujbele duminicale

În fiecare duminică și sărbătoare din
cursul săptămânii se oficiază Sf.Liturghie
la ora 10:00 (slujba utreniei la 9:30)

Vineri seara

În fiecare vineri la 18:30 se oficiază *slujba*
vecerniei, urmată de o *cateheză*.

Înaintea de vecernie preotul spovedește.

Vineri 14 dec. la 18:30, în locul vecerniei
se oficiază **Sfânta Taină a Maslului**.

Catehism pentru copii

În fiecare duminică din lună, după
împărțășit, copiii sunt așteptați la *lecția de*
catehism (activități practice ș.a.).

Concertul de Colinde pentru Crăciun: Geneva 15 dec.19h30; Lausanne 16 dec.11h45.

Pentru botezul caselor (6 - 14 ianuarie) și pentru orice alt serviciu religios

Pr.Adrian Diaconu vă stă la dispoziție, tel: 022 700 49 18 (GE) sau 021 601 03 30 (VD)
mobil: 079 689 18 17, e-mail: <diaconu.adrian@gmail.com>

✠ CUVÂNTUL MITROPOLITULUI ✠

SCRISOAREA PASTORALĂ A IPS. MITROPOLIT IOSIF LA SĂRBĂTOAREA NAȘTERII DOMNULUI

Preaiubiți părinți, frați și surori în Domnul,

Atunci când ne apropiem cu inima de taina Nașterii Domnului ne întâlnim, în afară de cetatea Bethleemului atât de neprimitoare, și cu singurătatea lui Iisus, Pruncul, în mijlocul omenirii pentru care Se naștea să o mântuiască. Atât de singur și uitat de către toți cei care ar fi trebuit să îl vadă și să îl primească! Așa precum și noi facem astăzi, îl uităm singur în ieslea Lui de odinioară. Nu îl mai vedem din spatele preocupărilor noastre așa-zis “sărbătorești”, din spatele munților de mâncare și băutura pregătite oarecum pentru venirea Lui.

Aproape că ne recunoaștem cu toții în această imagine a profitorului de pe urma sărăciei Celui ce S-a făcut sărac pentru noi în cele materiale și pământești, pentru a ne îmbogăți în cele cerești și netrecătoare. Cine poate vindeca orbirea noastră cea lăuntrică care nu ne lasă să vedem adevărul cel ascuns în peștera din Bethleem din cauza prea multei lumini materiale și prea marii bunăstări? ...

Iubiți credincioși,

În ciuda potrivniciei omenești, moștenirea pe care o avem de la protopărinții noștri Adam și Eva, Pruncul Iisus o transformă în

binecuvântare prin întruparea Lui din Fecioara, pentru a-l întâlni pe om față către față și a-i vesti bunătatea și dragostea lui Dumnezeu-Tatăl pentru om și pentru lumea întreagă. În ieslea animalelor din Bethleem, Pruncul Sfânt transformă potrivnicia și dușmănia lumii în prietenie, prin venirea magilor din neamurile străine! Singurătatea omului a schimbat-o în comuniune între cer și pământ prin venirea îngerilor și a păstorilor!

Orbirea duhovnicească a lumii a schimbat-o în vederea celor cerești prin deschiderea cerurilor care lăsau să se vadă cetele de îngeri proslăvind Slava lui Dumnezeu care umple pământul! Teama a schimbat-o în bucurie prin lumina stelei care a însoțit pe magi până la locul Nașterii și a vestit întregii zidiri venirea împăratului! Moartea a biruit-o cu viața prin întruparea Vieții însăși din Fecioara, firea omenească primind în sine pe Făcătorul Său! Cu toate că omul L-a lăsat singur, “Dumnezeu a pus lângă Iisus toată omenirea prin Maica Sa, Preacurata Fecioara Maria”...

Am amintit de singurătatea și uitarea în care a fost lăsat Pruncul Iisus în ieslea din Bethleem. Și dacă vorbim despre ea, nu este oare cazul

să ne gândim și la singurătatea celor pe care i-am părăsit sau i-am lăsat singuri plecând în țări străine? Sunt sute de mii uitați sau abandonați. Indiferența rece față de cei care i-au născut sau față de cei pe care i-au născut, naște apăsarea singurătății și sentimentul abandonului. Doar pentru că grija câștigului și a comodității de cele mai multe ori sunt mai puternice decât dragostea părintească.

Dumnezeu nu ne abandonează și nu ne lasă singuri nici în păcatul și neputința noastră, ci ne însoțește cu dragostea și chemarea Lui, precum pe fiul cel risipitor l-a reprimat în iubirea lui părintele cel fericit că i s-a întors fiul din rătăcire.

După noi, fiii cei rătăciți din Adam cel vechi, Părintele Ceresc trimite pe însuși Fiul Său, Adamul Cel Nou, care Se face Fratele nostru, ca să nu ne lase singuri pe drumul de întoarcere, să ne arate calea și să ne mântuiască. *“Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică. Căci n-a trimis Dumnezeu pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca să se mântuiască, prin El, lumea”*. (In. 3,16-17)

Iubiți frați si surori în Domnul,

“Precum amintirea focului nu încălzește trupul, așa credința fără dragoste nu lucrează în suflet iluminarea cunoștinței” - ne spune Sfântul Maxim Mărturisitorul (Filocalia 2, București 1993, pag. 65). Iar *”roadele iubirii sunt* - ne

spune tot el : *a face bine aproapelui din toată inima, a răbda îndelung, a fi cu îngăduință și a folosi lucrurile cu dreaptă judecată”* (pag. 66).

Singuri și încercați în tot felul de ispite, pelerini prin această viață dăruită de către Dumnezeu, să nu căutăm greșit pe Hristos Cel născut în ieslea Bethleemului, adică în cele ale lumii : mâncare, băutură, cadouri, îmbrăcăminte, într-un fel de *“dorința sârbătorească”*.

În darul Sfintei și dumnezeieștii Liturghii Dumnezeu-Tatăl ni-L aduce pe Hristos Cel din trecut, Cel din prezent și Cel din viitor. Prunc plăpând, vulnerabil, născut în sărăcie, caută sufletul nostru singur și sărac de El, postitor, rugător și căutător al Lui ! Caută sufletul nostru singuratic pe care să îl cucerească cu iubirea Lui, cu frățietatea Lui, cu simplitatea Lui, cu lumina Lui care luminează mintea celui care caută să îl cunoască și să îl primească !

Tuturor vă doresc, acum, la ceas de mare sărbătoare, ca lumina lui Hristos din ieslea Bethleemului să vă lumineze inimile și să vă aducă darul întoarcerii neîncetate către Mântuitorul, pace și încredere, bunătate și dragoste, dor după toate faptele cele mântuitoare ! Anul Nou să vă fie binecuvântat ! La mulți ani !

Al dumneavoastră de tot binele doritor și rugător către Hristos Domnul nostru,

† **Mitropolitul Iosif,**

Paris, Nașterea Domnului 2017

✠ EDITORIAL ✠

QUELLE PLACE DANS TON CŒUR POUR LE CHRIST NOUVEAU-NE ?

« Le Christ peut naître mille fois à Bethléem – s'il ne naît pas en toi, tu n'a pas part au salut ! » (Angelus Silesius + 1677)

La Nativité du Christ à l'erre de l'homo connecticus

Nous vivons une lente et insidieuse dislocation du corps et de l'esprit en laissant notre conscience théandrique dans un prolongé état de somnolence. Nous ne sommes plus connectés à notre source divine, c'est à dire à Dieu, notre Créateur, notre Sauveur et notre Sanctificateur, et nous sommes malheureusement devenus aveugles vis à vis des besoins existentiels de nos proches. Par contre, de par notre connexion presque ininterrompue à la nouvelle technologie numérique, nous sommes devenus les « malades des nouveaux médias »*.

Smartphone, réseaux sociaux, objets connectés, TV numérique, Internet, jeux vidéo : ces nouveaux médias sont aujourd'hui tout aussi omniprésents qu'envahissants. Et leurs effets négatifs - dans la vie professionnelle, sociale, familiale et spirituelle - flagrants : entre appauvrissement et illusion, nuisance et vide, destruction et épuisement, l'humanité se désacralise et se désincarne, l'espace et le temps disparaissent dans cette virtualité toute-puissante.

Qu'en est-il de la richesse et du sens de nos existences dans une société avide de vitesse, de proximité, d'immédiateté, d'information tous azimuts et de performance en tous genres? Quelles inquiétantes pathologies gangrènent la nature même de l'homme ? Quelle place peut encore avoir la Nativité du Christ à l'erre de l'homo connecticus ?

L'Enfant Jésus modèle de simplicité, de modestie et d'humilité

A Noël Dieu descend sur terre pour nous, devenant comme chacun d'entre nous, afin que nous puissions élever nos cœurs vers le ciel!

Le Christ naît dans la pauvreté et la simplicité. Il goûte le délaissement et le dénuement, afin que nous recevions la vraie richesse ; Il souffre le froid, afin d'apporter à tous ceux qui ont froid de la chaleur, de l'espoir et du courage ; Il vient nous apprendre le vrai bonheur et la vraie plénitude.

Le Christ est né dans une humble étable de berger, c'est-à-dire dans l'absolue pauvreté et dans la plus profonde humilité, pour nous apprendre, à nous aussi, l'humilité.

Il est né sans maison, étranger et voyageur, pour faire entrer dans

la maison du Père céleste – c.à.d. dans son Eglise – tous ceux qui, dans ce monde qui est le nôtre, sont eux aussi étrangers et voyageurs, et les faire pénétrer dans la plénitude de la communion d'amour avec le Père, le Fils et le Saint-Esprit.

Dieu, en tout temps entouré et glorifié par les armées angéliques, vient sur terre et vit dans l'anonymat, ignoré de tous, afin de nous faire comprendre que chacun d'entre nous est important pour Lui.

Il connaît chacun d'entre nous depuis le moment de notre conception, et nous aime d'un amour infini; Il veut partager avec nous tout ce qu'Il a, c'est-à-dire tout ce qu'Il est : la Vie éternelle, la Vie qui ne passe pas, la Joie pérenne, la Joie précieuse, la Paix, tout ce qui est beau et saint, au-delà des mots.

Mais, pour accéder à tous ces dons divins on a besoin de simplicité, de modestie et d'humilité, car «Dieu s'oppose aux orgueilleux, mais aux humbles il accorde sa grâce.» (I Pierre 5, 5).

Par Sa naissance Il nous éclaire le vrai sens de la vie

A Noël le Fils unique de Dieu vient sur terre dans le noir de la grotte de Bethléem, Lui - la vraie Lumière - afin de donner aux hommes la lumière de la connaissance du vrai sens de cette vie sur terre.

C'est pourquoi le Père Dumitru Staniloae affirma : « Si le Fils de Dieu ne s'était pas fait homme pour, grâce à sa résurrection, offrir la vie éternelle

aux humains, on n'aurait jamais su pourquoi le monde existe et pourquoi les générations naissent et meurent les unes après les autres. Toutes les tentatives de la pensée humaine pour trouver un sens au monde n'auraient été que des spéculations.

Seul le Christ né et ressuscité nous donne la clef du rôle positif du monde et de la vie humaine. Il nous a montré qu'un autre but existe qui dépasse ce monde où tout disparaît.

Il existe un autre monde d'où le Christ est venu comme le soleil resplendissant de justice, vainqueur du mal dans le monde et en nous. C'est Lui le soleil levant qui, par sa naissance, nous éclaire la conscience sur le vrai sens de cette vie et nous apporte la joie authentique et éternelle de notre vie. »

En espérant que chacun et chacune de vous va accueillir dans son âme, par une préparation spirituelle adéquate, l'Enfant du Ciel, avec la conscience réveillée et le cœur en fête, je vous adresse à tous et toutes, ainsi qu'à vos familles d'ici ou d'ailleurs, tous mes vœux de santé et de salut à l'occasion de la Fête de la Nativité du Seigneur. Je prie Dieu de bénir l'année à venir et vous assure de tout mon amour en Christ Nouveau-né!

Père Adrian Diaconu

* Jean-Claude Larchet « Malades des nouveaux médias », Paris, Ed. du Cerf, 25 nov. 2016 (336 pages).

✠ ÎN DUHUL SĂRBĂTORII ✠

MILOSTENIA – ÎNCORONAREA POSTULUI DUHOVNICESC

Postul Nașterii Domnului este în primul rând o pregătire, o sfințire a gândurilor, a simțirilor, a trupului și a sufletului nostru prin pocăință, prin Spovedanie și Împărtășanie, prin citirea mai deasă a Sfintei Scripturi și a scrierilor sfinților și printr-o atenție spirituală deosebită ca să devenim „biserica sfințită” în sufletele și în trupurile noastre.

În această perioadă a postului înțelegem că, pe lângă pregătirea noastră duhovnicească interioară, trebuie să facem și milostenie, dăruind altora, ca semn al iubirii noastre frățești, daruri spirituale și daruri materiale, după putință, iar dacă nu avem niciun dar material, măcar să oferim un cuvânt bun, o mână de ajutor, o încurajare unui om sărac, singur și deznădăjduit, întristat sau îndoliat. Această milostenie sau această dăruire către alții este pregătirea noastră pentru a primi pe Cel ce este *Marele Dar*, pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, dăruit de Dumnezeu Tatăl „pentru noi, oamenii, și pentru a noastră mântuire”.

Prin urmare, postul se unește cu rugăciunea și cu împărtășirea euharistică mai deasă, pentru sfințirea noastră, dar și cu milostenia, ca semn al prezenței iubirii milostive a lui Hristos în noi. De fapt, când primești un dar material, ți se umple mâna, dar

când dăruiești cu bucurie și smerenie, ți se umple inima de prezența lui Dumnezeu Cel milostiv în tine.

Să ne ajute Hristos-Domnul să înțelegem această perioadă de post nu ca pe o perioadă de opreliști sau de restricții, ci ca timp de sporire în evlavie și dărnicie! Păcatul lăcomiei ne face robi, dar rugăciunea unită cu milostenia ne face liberi.

Postul adevărat este prilej de libertate duhovnicească: libertatea de a-L iubi pe Dumnezeu mai mult prin rugăciune și libertatea de a-i iubi pe semenii noștri mai mult prin fapte bune.

În mâna întinsă a aproapelui trebuie să vedem mereu mâna veșnic întinsă a lui Hristos către noi. Mâna săracului care cere se întâlnește cu mâna lui Hristos din noi care oferă.

De aceea, și în anul acesta, vă îndemnăm să organizați la parohii, mănăstiri, protopopiate și la centrele eparhiale colecte de bani, alimente, haine și medicamente pentru a fi distribuite tuturor celor aflați în suferință și în lipsuri, familii defavorizate cu mulți copii, persoane singure fără copii sau rude, astfel încât „prisosința voastră să împlinească lipsa acelorora.” (2 Cor. 8, 14)

(Fragment din Pastorală Sf. Sinod al B.O.R. pentru Postul Crăciunului – 2018)

„Bogăția pământească
împărțindu-o, scade; dar
bogăția cerească a
Harului se înmulțește la
cel ce o împarte.”

Sfântul Serafim de
Sarov

Dumnezeu nu se uită
la fapte,
ci la dragostea cu care
au fost făcute.

Sfântul Vasile cel Mare

Când dai, la început dai
din ceea ce ai, apoi,
de la un moment dat,
dai din ceea ce ești.

Părintele Arsenie Boca

Cum ți-ai pregătit
aripile aici,
așa o să zbori
dincolo.

Părintele Petroniu Tănase

*Fericți cei milostivi că
acea se vor milui! (Mat 5,7)*

Mulțumim și pe această cale
tuturor binecredincioșilor
creștini de la parohia
Lausanne și de la parohia
Geneva (Grand-Lancy)
care au contribuit în anul
2018 pentru ajutorarea
caselor de copii orfani și/
sau pentru casele de bătrâni
neajutorați, ce funcționează
pe lângă biserici, în parohii
și mănăstiri din România.

La **parohia Lausanne** s-au
colectat, nov.2017-nov.2018
= **CHF 3'243,20**

La parohia **Geneva/Gd-
Lancy**, nov.2017-nov.2018
= **CHF 1'103.**

*Activitățile social-pastorale
sunt completate prin
agapele care se organizează
în cele două parohii, după
slujbele duminicale, precum
și prin vizitele regulate pe
care preotul paroh le face
celor vârstnici din parohie,
dar și prin ajutoarele oferite
deținuților români (și nu
numai) în penitenciar.*

Dumnezeu nu dorește
moartea păcătosului, ci
întoarcerea lui ca să fie viu.
"El vrea ca toți oamenii
să se mântuiască și la
cunoștința adevărului să
vină"

(I Tim. 2, 4).

✠ CENTENARUL MARII UNIRI ✠

CENTENARUL MARII UNIRI

Marea Unire de la 1 decembrie 1918 nu ar fi fost posibilă fără micile uniuni pe care românii le-au celebrat zilnic, prin rugăciune și prin contactul personal, dar mai ales la ceas de sărbătoare, prin celebrarea Sfintei Liturghii, în biserici și mănăstiri, adevărate nuclee culturale și spirituale. Marea Unire a românilor a scos în evidență trei factori principali, în jurul cărora ea s-a coagulat: *unitatea, libertatea și spiritualitatea*, principii ce țin de amprenta divină a omului.

Primul este *unitatea* înțeleasă ca *unitate în diversitate*, după modelul Preasfintei Treimi - Dumnezeu este unic în ființă, dar întreit în persoană și lucrare; al doilea este *libertatea* - voința liberă cu care omul a fost înzestrat de Dumnezeu de la creație - ca opțiune de principii și de valori; al treilea este *spiritualitatea* - credința, nădejdea și dragostea de Dumnezeu și de aproapele trăite în viul vieții - ca mijloc de integrare într-o comuniune de destin.

Privind spre secolul în care am intrat putem să fim încrezători, dacă vom ști să susținem continuitatea creativă prin unitate și comuniune cu Dumnezeu.

Iată și urarea transmisă de înțâistătorul Bisericii noastre,
† **Preafericitul Părinte Daniel**,
Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române,
la acest ceas aniversar :

"Marea Unire a românilor din 1918 a fost posibilă prin multe sacrificii, voință politică și consens național. În cei 100 de ani după Marea Unire, România a cunoscut demnitate, bucurie și întristare. Dignitate, prin realizarea statului român unitar. Bucurie, prin afirmarea românilor ca națiune dinamică și creatoare. Întristare, prin pierderea unor teritorii naționale față de cele din 1918 și prin îngrădirea libertăților în timpul dictaturii comuniste. Starea actuală este marcată în același timp de incertitudine și speranță. Incertitudine provocată de nesiguranța socială privind nivelul de trai și problema demografică. Speranță pentru construirea unui viitor mai bun prin unirea libertății cu responsabilitatea și solidaritatea, pe baza credinței în Dumnezeu și a iubirii față de oameni.

La mulți și binecuvântați ani, România!"
(Floriana Juncan, 100 ROMÂNI DE
CENTENAR www.qmagazine.ro)

100 ROMÂNI DE CENTENAR

Dintr-o sută de mari români pe care ne-am propus să-i rememorăm în coloanele publicației noastre, cu ocazia Centenarului Marii Uniri, români care și-au câștigat onorurile activității și creativității lor deosebite în acești 100 de ani (1918-2018), prezentăm în cele

ce urmează cincizeci de personalități, care s-au remarcat în diverse domenii de activitate. Expunerea nu își propune să fie una eshaustivă ci, mai degrabă, una subiectivă.

La alegerea celor cincizeci de nume am ținut cont de evenimentul aniversar al Centenarului Marii Uniri, de profilul publicației noastre, de cititorii cărora ea se adresează, de contextul diasporei românești în Elveția, precum și de climatul multicultural, inter-religios și pluriconfesional al țării în care trăim. Toți cei prezentați aici (o prezentare de altfel foarte succintă) sunt plecați dintre noi, iar unii dintre ei sunt pe nedrept uitați sau fals catalogați.

Sperăm ca rememorarea numelui și a personalității lor să scoată în evidență, în special pentru tânăra generație, valoarea lor - valoarea perenă a spiritualității, culturii și creativității poporului român.

A. Figuri politice : 1. regele Ferdinand ; 2. regina Maria ; 3. IC. Bratianu ; 4. I. Maniu ; 5. regele Mihai ; 6. C. Coposu.

B. Figuri marcante ale universului creator artistic (muzică, arte plastice) : 7. G. Enescu ; 8. Cl. Haskil ; 9. D. Lipatti ; 10. S. Celibidache ; 11. C. Brâncuși.

C. Figuri ce aparțin universului intelectual umanist : 12. M. Bibescu ; 13. T. Tzara ; 14. N. Iorga ; 15. N. Ionescu ; 16. E. Cioran ; 17. M. Eliade ; 18. E. Ionesco ; 19. L. Blaga ; 20. P. Celan ; 21. P. Țuțea ; 22. C. Noica ; 23. C. Brăiloiu ; 24. V. Horia ; 25. E. Coșeriu ; 26. IP. Culianu ; 27. N. Djuvara.

D. Savați din domeniul științei și tehnicii : 28. H. Coanda ; 29. E. Palade.

E. Mărturisitori și martiri ai prigoanei naziste și comuniste : 30. Al. Safran ; 31. Ep. I. Hossu ; 32. p. Vl. Ghyka ; 33. R. Wurmbrandt ; 34. V. Gafencu ; 35. M. Vulcănescu ; 36. pr. Daniil (Sandu Tudor).

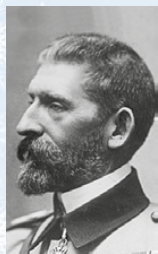
F. Membri marcanți ai B.O.R., teologi și părinți duhovnicești : 37. Mitr. N. Bălan ; 38. Patr. Miron Cristea ; 39. pr. D. Stăniloae ; 40. pr. A. Boca ; 41. pr. N. Steinhardt ; 42. pr. B. Ghiuș ; 43. pr. P. Olaru ; 44. pr. I. Cleopa ; 45. pr. A. Papacioc ; 46. pr. I. Pârvu ; 47. pr. C. Galeriu ; 48. pr. S. Boghiu ; 49. pr. A. Scrima ; 50. pr. T. Părăian.

Prin rememorarea acestor mari personalități românești trecutul devine spațiu de responsabilizare a prezentului și bază de construire a viitorului. Figurile ilustre din veacul ce s-a încheiat devin veritabili inovatori spirituali și morali ai celor ce au preluat ștafeta pentru noul veac în care am intrat. În raport cu EI, cei de ieri, va trebui să ne poziționăm NOI, cei de azi, și să vă definiți și VOI, cei de mâine.

Dumnezeu să-i odihnească în veșnica Sa lumină, iar pe noi să ne lumineze cu razele creativității și spiritualității lor !

Redacția

Mulțumim lui Bogdan Paiu, lui Cătălin Grăjdieru și lui Andrei Epure (Lausanne) pt prelucrarea textelor și a fotografiilor.

Regele Ferdinand, 24 aug. 1865 (Sigmaringen)-20 iul. 1927 (Sinaia)
Al doilea rege al României (1916-1927) a fost destinat să împlinească visul de unitate al românilor, transpunând în realitate profetică alternativa lui Nicolae Filipescu din 1915: „*mărirea ce ți-o urăm, Sire, este să te încoronezi în Alba Iulia sau să mori pe Câmpia de la Turda*”. A decis să lupte în timpul Primului Război Mondial de partea Antantei împotriva Puterilor Centrale. Sub domnia sa, România a cunoscut o serie de transformări profunde, reforma agrară, votul universal ș.a.

Regina Maria, 29 oct. 1875 (Kent- UK) - 18 iul. 1938 (Sinaia)

A doua regină a României a urmărit întărirea legăturilor dintre România și Marea Britanie, dovedind reale calități diplomatice. S-a opus intrării României în Primul Război Mondial de partea Puterilor Centrale și a susținut alianța cu Antanta. Pe perioada războiului și-a însoțit soțul în refugiu în Moldova, activând ca soră de caritate în spitalele militare. După 1918 a participat la o campanie diplomatică pentru recunoașterea internațională a statului român reîntregit.

Ion I. C. Brătianu, 20 aug. 1864 (Ștefănești) -24 nov.1927 (București)
Personaj dominant al scenei politice românești dintre cele două războaie mondiale, în aceeași măsură adulat și contestat, Brătianu s-a remarcat mai ales ca principalul prim-ministru al României interbelice și ca președinte al Partidului Național Liberal. A jucat un rol de primă importanță în Marea Unire din 1918. A fost adevăratul conducător al României în perioada Primului Război Mondial și a anilor '20, asumându-și printre altele adoptarea Constituției democratice din 1923.

Iuliu Maniu, 8 ian. 1873 (Bădăcin) - 5 febr. 1953 (Sighet)

Jurist de profesie și membru al Academiei Române din 7 iunie 1919, Maniu a fost unul dintre cei mai prestigioși oameni politici din istoria României moderne. S-a implicat activ în realizarea Marii Uniri de la 1 decembrie 1918. Președinte al Partidului Național Țărănesc și prim-ministru al României în perioada interbelică, Iuliu Maniu a rămas în conștiința publică drept liderul permanent al opoziției. Arestat în 1947, va fi închis ca deținut politic, murind în temnița comunistă de la Sighet.

Regele Mihai, 25 oct. 1921(Sinaia) - 5 dec. 2017 (Aubonne)

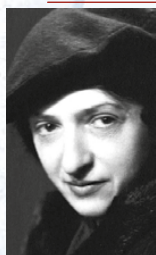
A fost ultimul rege al României (1940-1947). În 1944 l-a demis și arestat pe Ion Antonescu printr-o lovitură de palat, scoțând astfel România din alianța cu Germania nazistă. În 1947 este silit să abdice sub presiunea unui PCR susținut de forțele sovietice prezente în România. După 50 de ani de exil i s-a redat cetățenia română și i s-a permis să revină definitiv în țară, abia în 1997. A făcut lobby în Occident pentru aderarea țării noastre la NATO și Uniunea Europeană.

Corneliu Coposu, 20 mai 1914 (Bobota) - 11 nov. 1995 (București)
Jurist și politician, membru al PNT până la interzicerea sa în 1947, apropiat al lui Iuliu Maniu, Coposu a fost 17 ani deținut politic în condiții foarte aspre. A asigurat supraviețuirea PNT fie ea și numai morală după desființare, și i-a pregătit revenirea în legalitate și repunerea sa în prim planul vieții politice românești după 1989. A fost un exemplu de moralitate în politica, de cinste desăvârșită, dar și o punte între democrația interbelică și cea post revoluționară.

George Enescu, 19 aug. 1881 (Liveni) - 4 mai 1955 (Paris)

Cel mai mare compozitor român, Enescu a fost de asemenea și un excelent violonist, pianist, dirijor și pedagog. A avut primul concert la doar 5 ani. A compus opere precum: suita simfonică *Poema Română*, *Rapsodiile Române* și opera *Oedip*. În compozițiile sale a fuzionat folclorul românesc cu tradițiile muzicii clasice europene. A jucat un rol major în formarea celebrului Yehudi Menuhin. În cinstea sa are loc la București Festivalul Internațional de muzică George Enescu.

Clara Haskil, 7 ian. 1895 (București) - 7 dec. 1960 (Bruxelles)

Este considerată ca fiind una dintre cele mai bune pianiste ale secolului XX. În anul 1905, Clara Haskil a dat primul recital public. În 1942 s-a stabilit în Elveția. A concertat sub bagheta unora dintre cei mai mari dirijori ai secolului XX. A fost considerată printre cei mai buni interpreți ai concertelor de pian ale lui Mozart. Numele ei este păstrat viu de unul dintre cele mai mari concursuri de pian din lume, Concursul Internațional de Pian Clara Haskil, din Vevey - Elveția.

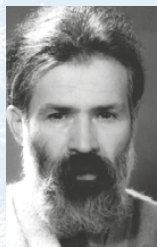
Dinu Lipatti, 19 mar. 1917 (București) - 2 dec. 1950 (Geneva)

Pianist, compozitor și pedagog, Lipatti este considerat a fi cel mai important pianist român alături de Clara Haskil. Și-a cizelat calitățile de interpret în cadrul celebrei École Normale de Musique din Paris. Își începe cariera concertistică în 1936, entuziasmând publicul german. Va deveni unul dintre cei mai cunoscuți pianiști europeni. Se va stabili în Elveția, unde va preda la Conservatorul din Geneva. Cariera sa va fi dramatic întreruptă de leucemia care l-a răpus la doar 34 de ani.

Sergiu Celibidache, 28 iun. 1912 (Roman) - 14 aug. 1996 (La Neuville)

De formație filosof și matematician, Celibidache se va dedica artei dirijoratului. Va urma facultatea de muzică a Universității din Berlin. În 1945 va fi al doilea dirijor al Filarmonicii din Berlin, după Wilhelm Furtwängler. În 1948 va dirija celebra London Philharmonic Orchestra, ulterior fiind invitat la pupitrul marilor orchestre ale lumii. Din 1979 a fost numit director muzical al orașului München. Celibidache e considerat de către critici unul dintre cei mai mari dirijori ai sec. XX.

Constantin Brâncuși, 19 febr. 1876 (Hobița) - 16 mar. 1957 (Paris)

A fost unul dintre cei mai influenți sculptori ai începutului de secol XX. E considerat ca cel ce a împins nivelul de abstracție în arta sculpturală până la un stadiu neatins de către tradiția modernistă. Brâncuși a fost cel care a deschis calea sculpturii suprarealiste și minimaliste. Sculptura *Pasărea măiastră* este opera sa de marcă. Datorită procesului din 1927 împotriva SUA, intentat de Brâncuși, arta abstractă modernistă interbelică și postbelică obține protecție juridică la nivel internațional.

Martha Bibescu, 28 ian. 1886 (București) - 28 nov. 1983 (Paris)

Scriitoare de limbă franceză, Martha Bibescu a participat la numeroase saloane culturale alături de intelectuali francezi, pendulând între București și Paris. În 1908 publică *Les Huits Paradis*. A avut o relație de prietenie cu Marcel Proust, menționată în volumul *Au bal avec M Proust*. În 1954 a primit Marele Premiu de Literatură al Academiei Franceze, apoi va deveni membră a Academiei Regale din Bruxelles. În 1962 a fost medaliată cu Legiunea de Onoare de Charles de Gaulle.

Tristan Tzara, 16 apr. 1896 (Moinești) - 25 dec. 1963 (Paris)

Poet avangardist și eseist, Tzara a fost cofondatorul mișcării culturale Dadaiste în 1916 în cadrul Cabaretului Voltaire din Zurich.

Dadaismul a condus la o revoluție majoră în artele plastice și literatura din perioada interbelică, influențând profund dezvoltarea artei abstracte din perioada postbelică.

În 1920 Tzara aderă la curentul artistic suprarealist. Poemul său *La rose et le chien* va fi ilustrat de către pictorul Pablo Picasso.

Nicolae Iorga, 5 iun. 1871 (Botoșani) - 27 nov. 1940 (Strejnicu)

Istoric, critic literar, poet, enciclopedist, ministru, parlamentar, prim-ministru, profesor universitar și academician, Iorga a rămas cunoscut în istorie ca medievalist, bizantinist, romanist, istoric al artelor și filozof al istoriei. G. Călinescu afirma că Iorga a jucat în cultura românească, în primele decenii ale secolului XX, „rolul lui Voltaire”. Iorga a fost autorul al unui număr uriaș de publicații, fiind cel mai mare poligraf al culturii române: circa 1250 de volume și 25 000 de articole.

Nae Ionescu, 16 iun. 1890 (Brăila) - 15 mar. 1940 (București)

Profesorul Nae Ionescu a fost considerat figura culturală centrală a perioadei interbelice și liderul generației Cryterion (Eliade, Vulcănescu, Cioran). Filozoful Nae Ionescu (de formație matematician) a propus un curent bazat pe valorile naționale și pe religia creștin-ortodoxă. Generația pe care a patronat-o este unică prin anumite trăsături din care amintim: ancorarea în spiritual, descoperirea religiozității și a ortodoxiei în special.

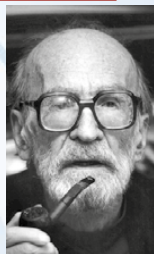

Emil Cioran, 8 apr. 1911 (Rășinari) - 20 iun. 1995 (Paris)

Epuizând încă din tinerețe interesul pentru filozofia de catedră, Cioran a părăsit devreme gândirea sistematică și speculațiile abstracte pentru a scrie în limba franceză lucrări precum : *Précis de décomposition*, *Syllogismes de l'amertumem*, *Histoire et Utopie*. Operele sale compuse din aforisme marcate de un nihilism apropiat de scepticii antici, de un ascetism creștin și de un umor balcanic au fost apreciate nu numai pentru conținutul lor, dar și pentru stilul plin de distincție și finețe.

Mircea Eliade, 13 mar. 1907 (București) - 22 apr. 1986 (Chicago)

Erudit istoric al religiilor de talie universală, profesor al Universității din Chicago, Eliade a scris peste 100 de lucrări, printre care: *Traité d'histoire des religions*, *Le Mythe de l'éternel retour*, *Archétypes et répétition*, *Le chamanisme et les techniques archaïques de l'extasem*, *Le Sacré et le profane*, *Histoire des croyances et des idées religieuses*. Catedra de Istorie a religiilor de la Universitatea din Chicago îi poartă numele până azi, ca dovadă a vastei sale contribuții în domeniu.

Eugen Ionesco, 26 nov. 1909 (Slatina) - 28 mar. 1994 (Paris)

Reprezentant major al teatrului absurdului în dramaturgia universală, Ionesco a scris numeroase opere, dintre care cele mai cunoscute sunt : *La chantatrice chauve*, *Les chaises*, *Rhinoceros*, *Le roi se meurt*, *La leçon*. Piesele sale sunt jucate până azi fără întrerupere la teatrul parizian La Huchette. În 1970 este inclus în rândul nemuritorilor Academiei Franceze. A avut privilegiul de a fi fost recunoscut drept clasic al canonului literaturii moderne franceze încă din timpul vieții.

Lucian Blaga, 9 mai 1895 (Lancrăm) - 6 mai 1961 (Cluj)

Filozof, poet, dramaturg, traducător, jurnalist, profesor universitar, academician și diplomat român, Blaga face parte dintr-o familie de autori de o extraordinară creativitate, precum N. Iorga și M. Eliade. Este considerat ca fiind ultimul creator la nivel mondial al unui sistem filozofic în tradiția filozofiei germane. Prin opera sa *Trilogia Valorilor*, a oferit o teorie a cunoașterii, o ontologie, o teorie a culturii și o teorie a valorilor. Blaga a fost unul din marii filozofi europeni ai secolului XX.

Paul Celan, 23 nov. 1920 (Cernăuți) - 20 apr. 1970 (Paris)

Majoritatea criticilor și istoricilor literari occidentali îl consideră pe Celan drept cel mai mare poet de lb. germană din a doua jum. a sec. XX. Profunzimea poemelor sale a atras atenția filosofului M. Heidegger, care le va folosi ca materie de studiu pentru seminariile sale. Celan a primit Premiul pentru literatură al orașului Bremen și premiul Georg Buchner. A dezvoltat un limbaj poetic eliberat de povara istoriei, utilizând cuvinte potrivite tăcerii apăsătoare specifice perioadei post holocaust.

Petre Țuțea, 6 oct. 1902 (Boteni) - 3 dec. 1991 (București)

Economist, publicist, eseist și filosof, Petre Țuțea este considerat ca fiind cea mai importantă personalitate a mișcării filozofice gândiriste. Apreciat ca fiind „geniul prin excelență” de către Cioran, Țuțea a fost un Socrate dâmbovițean autentic. A suferit prigoana în gulagul comunist unde îl va cunoaște pe Dumnezeu. Odată eliberat din temniță, în a doua parte a vieții sale, realizează că trebuie să se deparaziteze de filosofie și de logica acestei lumi, ducând o viață profund creștină.

Constantin Noica, 12 iul. 1909 (Vitănești) - 4 dec. 1987 (Sibiu)

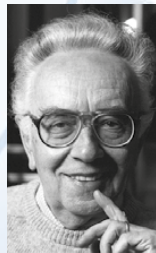
Filozof, poet, eseist, publicist, Noica este unul dintre gânditorii români importanți ai sec. XX, fiind considerat printre ultimii filosofi europeni care s-au dedicat studiului ontologiei. A suferit prigoana comunistă. A scris lucrări precum : *Devenirea întru ființă*, *Sentimentul românesc al ființei*, *Mathesis sau bucuriile simple*, *Despărțirea de Goethe*. După ieșirea din închisoare se va stabili la Păltiniș. Acolo va crea o adevărată școală filosofică descrisă de Liiceanu în *Jurnalul de la Păltiniș*.

Constantin Brăiloiu, 12 aug. 1893 (București) - 20 dec. 1958 (Geneva)

Este considerat unul dintre fondatorii etnomuzicologiei europene. Abandonând cariera de compozitor, Brăiloiu va fonda la București, în 1928, Arhivele folclorului românesc. Participă alături de Dimitrie Gusti la marea anchetă sociologică realizată în satele României interbelice. După instaurarea regimului comunist în România pleacă în Elveția, activând în cadrul Muzeului de Etnografie de la Geneva. În același oraș va înființa Arhivele internaționale de muzică populară în 1944.

Vintilă Horia, 18 dec. 1915 (Segarcea) - 4 apr. 1992 (Collado Villalba)

Diplomat, eseist și romancier, Vintilă Horia avea să transforme prin romanul *Dumnezeu s-a născut în exil* (premiat în 1960 cu premiul Goncourt), suferința și conștiința dezrădăcinării într-o capodoperă a speranței și a aspirației spre libertate și adevăr. Nici un alt scriitor român nu a mai fost distins cu acest premiu. Atribuirea premiului Goncourt a fost contestată de către Partidul Comunist Francez din cauza trecutului legionar al autorului. Demn, Vintilă Horia a refuzat premiul.

Eugen Coșeriu, 27 iul. 1921 (Mihăileni) - 7 sept. 2002 (Tübingen)

Activitatea științifică prodigioasă a lui Coșeriu este arhicunoscută. Aria sa de cercetare a fost lingvistica generală și filosofia limbajului. Din 1963, și până la moarte, va ocupa catedra de lingvistică a Universității din Tübingen. A fost considerat unul dintre cei mai de seamă lingviști la nivel mondial, de talia lui Noam Chomsky, Emile Benveniste sau André Martinet. Spre sfârșitul vieții căpătase o anvergură internațională, fiind gratulat de colegii săi cercetători cu sintagma *gigantul de la Tübingen*.

Ioan Petru Culianu, 5 ian. 1950 (Iași) - 21 mai 1991 (Chicago)

Fenomenolog al religiei cu intuiții de geniu, Culianu e considerat drept urmașul lui Mircea Eliade. De altfel, el îi va succeda acestuia la catedra de istorie a religiei a Universității din Chicago. A publicat lucrări de referință în domeniul istoriei gnosticismului precum: *The three of gnosis*, *Les Gnosés dualistes d'Occident*, *Gnosticismo e pensiero moderno*. Monarhist fervent, Culianu a fost un critic al absurdității comunismului și Securității în viața politică românească după 1989.

Neagu Djuvara, 31 aug. 1916 (București) - 25 ian. 2018 (București)

Jurist cu o cariera de diplomat, Djuvara și-a dedicat a doua parte a vieții singurei sale pasiuni : istoria. Djuvara nu a cunoscut împlinirea în exil, ci după revenirea în România, în 1991. Împlinirea sa ca istoric s-a realizat în mod miraculos de abia în ultima parte a vieții sale, de la 75 până la 100 de ani, când a publicat lucrări precum: *O scurtă istorie a românilor povestită celor tineri*, *Thocomerius - Negru Vodă*, *Între Orient și Occident*, *Țările române la începutul epocii moderne*.

Henri Coandă, 7 iun. 1896 (București)- 25 nov. 1972 (București)

Inginer aeronautic, pionier al aviației mondiale, savant și academician român, Henri Coandă a creat și experimentat primul avion cu reacție în 1910 pe care l-a prezentat la Salonul Internațional de Aeronautică din același an. În 1934 a brevetat efectul Coandă (*devierea jeturilor de fluid în apropierea suprafețelor curbe*) care a avut aplicații importante în medicină și industria aeronautică. În 1969 a ales să revină din exil în România, în pofida regimului comunist care era la putere la acea dată.

Emil Palade, 19 nov. 1912 (Iași) - 8 oct. 2008 (New York)

Medic și om de știință, cercetător în domeniul biologiei celulare, Emil Palade a excelat în cercetarea microscopiei electronice și a biochimiei. În urma obținerii doctoratului în Medicină, a servit ca medic militar în perioada celui de-al Doilea Război Mondial. După 1945 se va stabili în SUA, unde va preda la universități prestigioase precum Yale (universitate a cărei catedră de biologie celulară îi poartă numele). În 1974 obține Premiul Nobel pentru Medicină.

Alexandru Safran, 12 sept. 1910 (Bacău) - 27 iul. 2006 (Geneva)

De formație filozof, Safran a ocupat funcția de mare rabin al României în perioada 1940-1947. S-a luptat pentru ocrotirea evreilor din România în anii Holocaustului. După al Doilea Război Mondial a avut o poziție independentă atât față de presiunea sovietică cât și față de infiltrarea comunistă, pe linie religioasă, printre evreii români. Demis și expatriat din România, a fost numit Rabin-șef al comunității evreiești din Geneva. A promovat în mod activ dialogul dintre iudaism și creștinism.

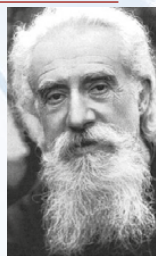

Iulian Hossu, 30 ian. 1885 (Milaș) - 28 mai 1970 (București)

Episcop greco-catolic de Cluj-Gherla, senator în Parlamentul României, membru al Academiei Române, episcopul Hossu a fost cel care a citit proclamația de unire a Transilvaniei cu Regatul României la 1 decembrie 1918, la Marea Adunare Națională de la Alba Iulia. Sub teroarea comunistă, a fost supus unui regim de domiciliu forțat, pentru ca apoi să fie închis la Sighet, între anii 1950-1955. În 1969 refuză titlul de cardinal pentru a rămâne aici, alături de comunitatea greco-catolică.

Vladimir Ghika, 25 dec. 1873 (Istanbul) - 16 mai 1954 (fortul Jilava)

Personalitate plurivalentă, instruit în științe politice, drept, medicină, botanică, literă, filozofie și teologie, prințul Ghika se va dedica apostolatului laic. Timp de patru decenii va activa ca misionar în diverse parohii catolice din Roma, Paris, Tokyo, Sidney, Buenos Aires. Al doilea război mondial îl găsește în România. După 1945 va suferi prigoana comunistă, fiind înmormântat la Jilava, unde va sucomba în urma torturii. La 31 aug. 2013 a fost beatificat de Papa Benedict al XVI-lea.

Richard Wurbrandt, 24 mar. 1909 (București) - 17 febr. 2001 (Torrance)

Militant comunist evreu convertit la creștinism în 1929, Wurbrandt va deveni pastor anglican pentru comunitatea evreilor convertiți din București. După instaurarea guvernului Groza, în 1945, Wurbrandt a fost singura voce care s-a ridicat împotriva îngenunchierii cultelor creștine de către puterea roșie. Drept consecință a fost închis în pușcăriile comuniste fiind supus la izolare totală timp de 3 ani. Ajuns în SUA, va face cunoscute atrocitățile regimului comunist.

Valeriu Gafencu, 24 ian. 1921 (Sângerei) - 18 febr. 1952 (Tg. Ocna)

Deținut politic timp de 12 ani, Gafencu a înfrunghit iubirea creștină deplină, fiind considerat *sfântul închisorilor comuniste*. Figură harismatică, trăitor creștin în rândul deținuților, mărturisitor al credinței ortodoxe precum apostolii și jertfitor după modelul martirilor creștini, Gafencu îi va oferi lui Richard Wurbrandt medicamentele primite pentru tratarea TBC-ului de care suferea, îndeplinind sacrificiul suprem al iubirii creștine: sacrificarea propriei vieți pentru salvarea aproapelui.

Mircea Vulcănescu, 3 mar. 1904 (București) - 28 oct. 1952 (Aiud)

Filosof român, sociolog, economist, profesor de etică și om de stat, Vulcănescu va înfrunghia figura intelectualului martir creștin. Va fi închis în temnițele comuniste. Acolo va vorbi mult despre rezistența morală prin credință, adevărata forță a celor înmormântați în fața chinurilor inimaginabile la care era supusă elita românească. Pentru îndrăzneala cuvintelor sale a fost aruncat în cele mai reci și întunecate celule, unde își va sacrifica viața salvând un deținut epuizat.

Daniil Sandu Tudor, 22 dec. 1896 (București) - 17 nov. 1962 (Aiud)
Gazetar, poet din perioada interbelică, cunoscut sub diverse titlaturi între care și *Părintele Daniil de la Rarău*, Sandu Tudor este inițiatorul și sufletul grupului *Rugul Aprins* de la Mănăstirea Antim. Va fi închis în temnițele comuniste unde își va găsi obștescul sfârșit. În anii grei ai decadei 1950 a încercat să trezească conștiința unor tineri printr-o paidee creștină care avea ca finalitate conturarea unei personalități libere, trăitoare în Hristos, purificată de zgura ideologiei comuniste.

Nicolae Bălan, 27 apr. 1882 (Blăjenii de Sus) - 6 aug. 1955 (Sibiu)

Mitropolit al Ardealului (1920-1955), senator și membru de onoare al Academiei Române din 1920, Nicolae Bălan a luptat pentru acceptarea principiilor Statutului Organic șagunian în Legea și Statutul de organizare al B.O.R. din 1925, apărând autonomia Bisericii. În 1921 a ridicat institutul teologic din Sibiu la rang de academie, obținându-i, în 1948, rang universitar. A îndrumat activitatea periodicelor bisericești editate la Sibiu și a pus bazele unor colecții de cărți duhovnicești.

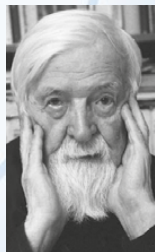

Miron Cristea, 20 iul. 1868 (Toplița) – 6 mar. 1939 (Cannes)

A fost primul patriarh al Bisericii Ortodoxe Române autocefale (1925-1939). Pe 1 decembrie 1918 participă la Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia. În momente de criză ale scenei politice românești interbelice, a fost numit uneori - mai mult ca rol simbolic - în funcții politice înalte precum cea de Înalț Regent (în timpul crizei dinastice din 1927-1930), sau cea de președinte al Consiliului de miniștri (sub Carol al II-lea). A tradus și a tipărit Biblia ortodoxă sinodală din 1936.

Dumitru Stăniloae, 16 nov. 1903 (Vlădeni) - 5 oct. 1993 (București)

Este considerat una dintre figurile proeminente ale teologiei europene din sec. XX, precum și cel mai mare teolog român. Dogmatist profund și patrolog prolific, părintele Stăniloae a publicat două monumente ale literaturii teologice: *Teologia Dogmatică Ortodoxă* (3 volume), *colecția Filocalia* (12 volume). A suferit de pe urma prigoanei comuniste fiind înțemnițat. A subliniat realitatea prezenței proniei divine în istoria umanității precum și originea divină a persoanei umane.

Arsenie Boca, 29 sept. 1910 (Vața de Sus) - 28 nov. 1989 (Sinaia)

Monah, teolog vizionar și pictor de vocație, părintele Arsenie Boca a colaborat la editarea și traducerea primelor volume din colecția *Filocalia*. Activând ca preot la mănăstirile Sâmbăta de Sus și Prislop, a devenit părintele duhovnicesc al Ardealului. A suferit în temnițele comuniste. A fost exclus din monahism de către comuniști, și obligat să trăiască ca un marginal. În pribegie a pictat biserica Drăgănescu (GR). Mormântul său de la Prislop este azi loc de pelerinaj pentru credincioși.

Nicolae Steinhardt, 29 iul. 1912 (București) - 30 mar. 1989 (Baia Mare)
Doctor în drept constituțional, critic literar, eseist, pr. Steinhardt a rămas cunoscut sub numele de *monahul de la Rohia*. Intelectual evreu al perioadei interbelice căruia i se întrezărea o cariera strălucită, Steinhardt este închis în temnițele comuniste în urma procesului Noica-Pillat din 1958. În gulagul comunist se convertește la creștinism. În anii '70 scrie *Jurnalul Fericirii*, una dintre capodoperele literaturii române. Va intra în monahism în 1980, continuând să publice în paralel critică literară.

Benedict Ghiuș, 21 oct. 1904 (Domnești) - 12 iun. 1990 (Cernica)

Figură luminoasă, suflet blând, om de perfect echilibru, deopotrivă duhovnic al intelectualității și un profund teolog, părintele Benedict Ghiuș a înnobilit monahismul românesc prin participarea sa la rezistența credinței, mărturisită prin temniță și martiriu. După eliberarea din închisoare, la mănăstirea Cernica, părintele Benedict trece prin două experiențe duhovnicești: însingurarea prin rugăciune și retragere, și experiența comuniunii prin Liturghie și dialog cu fiii săi duhovnicești.

Paisie Olaru, 20 iun. 1897 (Stroiești) - 18 oct. 1990 (Sihăstria)

Arhimandritul Paisie a activat ca duhovnic al mănăstirii Sihăstria, avându-l ca ucenic pe părintele Ilie Cleopa. Smerenia sa impune discreția și ascunderea darurilor Duhului Sfânt. Era un părinte al iertării și al binecuvântării, înzestrat cu harisma pătrunderii în sufletul și conștiința credincioșilor, reușind să îi întoarcă la pocăință cu blândețe și smerenie angelică. Alăsat moștenire ucenicilor săi pilda vieții sale de adevărat monah și părinte duhovnicesc.

Ilie Cleopa, 10 apr. 1912 (Sulița) - 2 dec. 1998 (Sihăstria)

Arhimandrit și stareț al mănăstirii Sihăstria, părintele Cleopa a fost un țaran vânos, aspru, care și-a dezvoltat calitățile duhovnicești în mediul monastic, devenind cea mai respectată figură a ascetismului și a spiritualității ortodoxe românești. Cu o minte strălucită, cu o memorie fabuloasă, cu un suflet uriaș, cu un dar deosebit al vorbirii, acest cioban - el însuși se definea astfel- a devenit o sinteză vie a Sfinților Părinți răsăriteni și unul dintre reperele monahismului românesc.

Arsenie Papacioc, 13 aug. 1914 (Misleanu) - 19 iul. 2011 (Techirghiol)

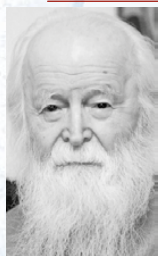
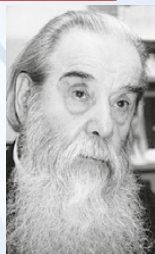
Considerat a fi unul dintre cei mai importanți duhovnici ai ortodoxiei românești, părintele Arsenie Papacioc a cunoscut și el chinurile temnițelor comuniste în urma procesului grupului Rugul Aprins. Chinurile din temniță i-au transformat viața într-un imn al luminii victorioase și într-un strigat de bucurie în fața deznădejdiei. Își încuraja ucenicii la sfințenie asigurându-i că: „în materie de mântuire nu există timp, există doar veșnicie... și orice suspinare poate fi o rugăciune”.

Iustin Pârnu, 10 febr. 1919 (P-na Largului) - 16 iun. 2013 (Petru Voda)
Părintele arhimandrit Iustin Pârnu a fost un important reprezentant al ortodoxiei românești contemporane. Avea o sinceritate vecină cu inocența. Viața și-a trăit-o în ritmul fericirilor evanghelice, iar verbul său filocalic lăsa să se întrevadă permanenta lui legătura cu Dumnezeu. A suferit martiriul în temnițele comuniste timp de 16 ani, fiind acuzat de simpatii legionare. După 1989 a fondat mănăstirea Petru Voda, al cărui duhovnic i-a fost, și a format duhovnicește foarte mulți ucenici.

Constantin Galeriu, 21 nov. 1918 (Răcățâu) - 10 aug. 2003 (București)

Preot de parohie și profesor de teologie, inegalabil predicator și teolog profund, părintele Galeriu a fost unul dintre cei mai importanți duhovnici ai Bucureștiului. Din cauza convingerilor sale religioase, a fost înțemnițat de către regimul comunist de mai multe ori în 1950 și 1952-1953. După evenimentele din decembrie 1989, părintele Galeriu - cu talent oratoric de excepție - a fost preotul care reprezenta cu dezinvoltură poziția Bisericii Ortodoxe în agora dezbaterilor publice.

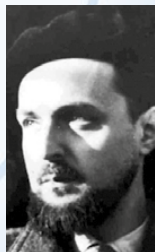

Sofian Boghiu, 7 oct. 1912 (Cuconești) – 14 sept. 2002 (M-Antim)

Despre părintele pictor Sofian Boghiu s-a scris mult și frumos. El a întruchipat la cote înalte semnificația originară a cuvântului „călugăr” (bătrân frumos). Cu o existență lumească aparent monotonă, părintele Sofian a trăit cufundat în duhovnicie, ale cărei căi le-a deschis și nenumăraților credincioși care-i călcau pragul pentru spovedanie. Chiar și notele din dosarele Securității cuprind aceleași cuvinte apreciative la adresa sa, deși a fost condamnat la temniță ca deținut politic.

André Scrima, 1 dec. 1925 (Gheorgheni) - 19 aug. 2000 (București)

Arhimandrit al Patriarhiei Ecumenice, părintele Scrima a întruchipat figura teologului cosmopolit ancorat atât în valorile și ideile secolului XX, dar și în duhul Patericului. A fost reprezentantul patr. ecumenic Athenagoras I, la Conciliul Vatican II. În 1964 va pregăti întâlnirea istorică de la Ierusalim între papa Paul al VI-lea și patr. Athenagoras. A fost profesor de teologie liturgică la Universitatea din Beirut și membru fondator al Academiei Internaționale de Științe Religioase din Bruxelles

Teofil Părăian, 3 mar. 1929 (Topârcea) – 29. ct. 2009 (Sâmbăta de Sus)

În pofida faptului că a rămas fără vedere la o vârstă fragedă, părintele Teofil a urmat studii universitare de teologie. A intrat în monahism în 1953 în obștea mănăstirii Sâmbăta de Sus. A avut o rodnică activitate de predicator, ținând numeroase conferințe de-a lungul țării. Din aceste conferințe și predici s-au născut numeroase cărți. Părintele Teofil a fost mereu aproape de tineri, fiind totodată un neobosit povătuitor al credincioșilor și pe drept cuvânt „un om al bucuriei”.

SFINȚIREA CATEDRALEI MÂNTUIRII NEAMULUI - SIMBOLUL ÎNTREGIRII ROMÂNIEI

« De n-ar zidi Domnul casa, în zadar s-ar osteni cei ce o zidesc;
de n-ar păzi Domnul cetatea, în zadar ar priveghea cel ce o păzește ». Psalm 126. 1

Catedrala Națională este simbolul întregirii României, realizată prin voința poporului, jertfa ostașilor români, și mai ales prin lucrarea Providenței divine.

După încheierea Războiului de

Independență, poetul Mihai Eminescu și scriitorul Ioan Slavici au fost printre primii intelectuali români *care au lansat și au susținut ideea construirii unei catedrale naționale*, ca semn de mulțumire adusă lui Dumnezeu pentru dobândirea Independenței României, adică un edificiu bisericesc cu valoare de simbol național¹.

Când vorbim de Catedrala Mântuirii Neamului, ne referim la izbăvirea poporului de dominație străină și dobândirea libertății de-a trăi în comuniune națională exprimată în unirea tuturor provinciilor românești într-un singur Stat național. Această era, în mod constant, gândirea Patriarhului Miron și a contemporanilor săi care doreau o catedrală nouă (încă din anul 1920).

Catedrala Mântuirii Neamului

sau Catedrala Națională, cu hramul principal *Înălțarea Domnului și Ziua Eroilor*, unește simbolic iubirea față de Dumnezeu a unui popor creștin, jertfelnic și darnic, cu recunoștința pe care o datorăm permanent Eroilor Neamului.

Prin milostivirea lui Dumnezeu, cu rugăciunile Maicii Domnului, ale *Sfântului Apostol Andrei, Ocrotitorul României*, și ale tuturor sfinților, prin darnicia clerului și credincioșilor Patriarhiei Române din țară și străinătate, în ziua de 25 noiembrie 2018, a fost sfințită Catedrala Națională, acest edificiu nou fiind o necesitate liturgică practică, dar și un simbol al spiritualității românești.

Anul 2018, an Centenar dedicat Făuritorilor Marii Uniri de la 1918, este, în mod deosebit, *un an al recunoștinței și al comuniunii românești* și deopotrivă *un prilej binecuvântat de a lucra mai intens pentru cultivarea unității de credință apostolică, primită de la Sfântul Apostol Andrei, cel întâi chemat, Ocrotitorul României, care este și ocrotitorul noii Catedrale Naționale*.

(Fragment din Pastorală Sf. Sinod al B.O.R. pt. Postul Crăciunului – 2018)

MULȚUMIM ENORIAȘILOR CARE AU CONTRIBUIT !

Din inițiativa Consiliului parohial, și cu binecuvântarea chiriarhului nostru, Ips. Mitropolit Iosif, parohia "Tuturor Sfinților Români" din Lausanne și parohia "Sf-Ioan-Botezătorul" din Geneva au contribuit la construirea noii Catedrale Naționale cu suma de **CHF 5.000.-** (CHF 4.000.- 01.10.2015 - direct în contul de construcție al Catedralei, și CHF 1.000.- 01.11.2017 - prin contul Arhiepiscopiei Europei Occidentale)

Binecuvântează Doamne pe cei ce iubesc podoaba Casei Tale !

Colinde, Colinde

Mihai Eminescu

Colinde, colinde,
E vremea colindelor;
Căci ghiața se 'ntinde
Asemeni oglinzilor.
Și tremură brazii
Mișcând ramurile,
Căci noaptea de azi-i
Când scânteie stelele.

Se bucur copiii,
Copiii și fetele,
De dragul Mariei
Își piaptână pletele...
De dragul Mariei
Și al Mântuitorului
Lucește pe ceruri
O stea călătorului.

Nașterea Domnului – icoană coptă

Rugăciune

Mihai Eminescu

Crăiasă alegându-te
Îngenunchem rugându-te,
Înalță-ne, ne mântuie
Din valul ce ne bântuie;
Fii scut de întărire
Și zid de mântuire,
Privirea-ți adorată
Asupra-ne coboară,
O, Maică prea curată
Și pururea fecioară,
Marie!

Noi, cei din mila sfântului
Umbră facem pământului,
Rugăm-ne 'ndurărilor,
Luceafărului mărilor;
Ascult-a noastre plângeri,
Regină peste îngeri,
Din neguri te arată,
Lumină dulce clară,
O, Maică prea curată
Și pururea fecioară,
Marie!

✠ RUBRICA COPIILOR ✠

« Omul se comportă așa cum sunt și gândurile sale » (Proverbe 23, 7)

Dragi copii, nu este întotdeauna ușor să lucrezi împotriva propriilor gânduri rele ! Tot așa și împotriva emoțiilor sau a colerei în care de multe ori ne afundăm. Câteodată este dificil să eliminăm din noi ceea ce este neplăcut și ne perturbă, cu atât mai puțin cu cât aceste stări fac parte din noi înșine, din felul nostru de a fi ! Atunci pentru ce să încercăm imposibilul ?

Cum ar trebui să facem să scăpăm de ceea ce este rău în noi ? Iată ce-i învață Sfântul Apostol Pavel pe creștinii din Corint: "să nu dezbrăcăm haina noastră, ci să ne îmbrăcăm cu cealaltă, pe deasupra, ca ceea ce este muritor să fie înghițit de viață" (II Cor. 5, 4).

Iată o bună idee : în loc să ne irosim timpul și energia combătând răul din noi, să căutăm să introducem, în mod conștient, cât mai mult bine !

Să luăm ca exemplu un pahar de apă murdară. Cum facem pt ca apa să devină curată ? Îmi veți spune, desigur, că cel mai simplu este să aruncăm apa murdară și să o înlocuim. Și dacă paharul cu apa murdară nu poate fi golit pentru că

el simbolizează însăși viața noastră interioară ? Fără a fi moralizatori sau culpabilizatori trebuie să recunoaștem că fiecare dintre noi comportăm o serie de impurități în viața noastră, cele mai multe dintre ele moștenite de la înaintașii nostri ! Problema este că nu putem arunca această "apă murdară" pentru a o înlocui. Ce putem face în acest caz ?

Exact ceea ce ne învață Sf. Ap. Pavel : nu înlocuim nimic din ceea ce nu se poate înlocui, alfel spus nu aruncăm apa murdară din pahar, dar plasăm paharul sub o sursă de apă curată. Aportul de apă nouă va face să debordeze paharul și, încet - încet, apa va deveni curată în interior !

Minunată lecție de viață : nu căuta să elimini ceva, ci - mai degrabă - să introduci altceva nou peste ceea ce este vechi. Altfel spus, dacă nu putem lupta cu gândurile și deprinderile noastre rele, cu care - din păcate - probabil ne-am obișnuit, vom căuta să ne însușim, de acum înainte, doar gânduri și deprinderi bune, pozitive și nobile.

Nu spunem noi că cea mai bună cale de a lupta cu întunericului este să aprindem o lumină ?

Se spune că un bătrân înțelept (bătrânii în general sunt înțelepți) îl inițiază astfel, despre viață, pe nepoțelul său: „O luptă continuă se desfășoară înăuntrul meu, îi mărturisea el copilului. Este o luptă crâncenă între doi lupi. Unul este plin de poftă, de coleră, de avariție, de aroganță, de resentimente, de minciună, de superioritate și de falsă mândrie. Celălalt este bun, liniștit, senin, fericit, umil, generos, real și plin de

compasiune. Trebuie să știi că această luptă are loc și în tine, copilul meu, ca în fiecare dintre noi !”

Micuțul reflectă o clipă și-l întrebă pe bunicul său : ”Care dintre acești doi lupi câștigă lupta ?”

Bătrânul răspunse simplu: ”Acela pe care îl hrănești.”

Și nu uita că « omul se comportă așa cum sunt și gândurile sale !»

Redacția

Copii la biserica din Geneva (Grand-Lancy)

*Copii la lecția de catehism (animată de Dna Carmen Teodorescu),
biserica Lausanne 2018*

TABĂRA DE VARĂ PENTRU COPII - CRET-BERARD, IULIE 2018

TABĂRA DE VARĂ PENTRU COPII - CRÊT-BERARD, IULIE 2018

Organizatorii Taberei de vară a copiilor, Crêt-Bérard - ediția 2018, mulțumesc Ips. Mitr. Iosif pentru binecuvântare; părinților și copiilor pentru participare; precum și monitorilor: Dana Filaropol (Arad), Oana și Mihai Pura (București), Cătălin Moșățăianu (Lausanne), pentru prețiosul lor ajutor oferit la buna desfășurare și reușita acestui eveniment! Mulțumim și Maicii Antonia, de la mănăstirea noastră din Elveția, pentru atelierul de confecționare a prescurilor liturgice.

✠ ANIVERSĂRI ✠

LE 40ème ANNIVERSAIRE DE LA PAROISSE DE GENÈVE

Le samedi du 3 nov. et le dimanche du 4 nov. 2018 l'Église de la Sainte-Trinité au Grand-Lancy-Genève a reçu la visite pastorale de S.E. le métropolite Joseph pour la fête du 40ème Anniversaire de la Paroisse orthodoxe roumaine de «Saint-Jean-Baptiste», dont les derniers 20 ans dans cette église catholique-chrétienne de Genève.

À la cérémonie anniversaire qui s'est déroulée à cette occasion, juste après l'office vespéral du samedi soir, ont participés également le curé et les membres du conseil de la paroisse catholique-chrétienne du Lancy-Carouge.

La cérémonie a été ouverte par un mot de bienvenue adressé par Mme Isabelle Gotti, la présidente du conseil paroissial. Après les allocutions prononcés par les prêtres de deux communautés -le père Adrian Diaconu et le curé Jean Lanoy- le conseil de la paroisse orthodoxe roumaine a offert à S.E. le métropolite Joseph une icône, représentant la Sainte Trinité – la protectrice spirituelle de l'église - et Son Eminence a offert, à son tour, la Gramata Métropolitane, accompagnée par une croix pectorale anniversaire, à Mme Isabelle Gotti, au curé Jean Lanoy, ainsi qu'au père Adrian Diaconu, le recteur de la paroisse (depuis le janvier 1992). Tous les trois ont également reçu des très intéressants livres edités par

„Apostolia”, les éditions de notre Métropole (MOREOM - Paris).

La cérémonie a continué par un apéritif dinatoire dans la salle paroissiale, par un beau moment musical offert par le pianiste Petru Voinescu de Genève et par la toute jeune violoniste Lorena Vasile, ainsi que par un très intéressant dialogue que S.E. Mgr Joseph l'a eu avec les jeunes familles présentes.

Voici le mot de remerciements que le père Adrian l'a prononcé pendant cette cérémonie anniversaire :

Eminence, chers frères en Christ, chers fidèles et chers amis,

Nous rendons grâce à Dieu pour ce 40ème Anniversaire de notre paroisse, dont les derniers 20 ans dans l'église catholique-chrétienne du Grand-Lancy.

La Paroisse „Saint Jean Baptiste” de Genève a été créée en 1979 par les réfugiés politiques roumains en Suisse qui, à l'époque, ne voulaient pas avoir de lien avec le régime totalitaire athéiste-communiste de la

Roumanie, ni avec l'Eglise Mère de Roumanie qui était, contrôlée par celui-ci. C'est pourquoi la dénomination initiale de notre communauté chrétienne orthodoxe, entre 1979 et 1992, était « l'Eglise Roumaine Libre », mise sous le patronage spirituel du Saint-Jean-Baptiste.

L'Eglise Roumaine Libre s'est formée en même temps que l'association laïque « La Communauté des Roumains de Suisse » ayant trois lieux de culte, un à Genève, un à Lausanne et un autre à Baden et ses fidèles, étant - en même temps - membres de cette association laïque, ont initié et ont contribué substantiellement pour la construction de la nouvelle église roumaine en bois de Chêne-Bourg/Genève.

Après la chute de Ceausescu, « l'Eglise Roumaine Libre », de Genève et de Lausanne, s'est constituée en deux paroisses canoniquement reconnues par l'Eglise Orthodoxe Roumaine, en gardant pour autant un statut d'autonomie interne vis-à-vis de celle-ci, et en totale indépendance de toute association roumaine. C'est comme ça que, par la volonté des fidèles exprimée dans l'Assemblée générale des Roumains du 17 mai 1992, au Temple de la Fusterie à Genève, l'Eglise Roumaine Libre est devenue, la paroisse de « Saint-Jean-Baptiste » à Genève, et la paroisse de « Tous les

Église de la Sainte Trinité du Lancy-Ge

Saints Roumains et Suisses » à Lausanne.

La paroisse de Genève a fonctionné en trois lieux de culte. Elle a été hébergée au Temple de la Fusterie pendant 15 ans. En 1995 elle a déménagé pour l'église roumaine en bois, construite en 1995 par les dons substantiels de ses

fidèles. En 1997, après le changement des statuts de l'association laïque « la Communauté des Roumains de Suisse », quand celle-ci a décidé de sortir l'église en bois de toute juridiction ecclésiastique et de la transformer dans une chapelle (privée), la Paroisse de « Saint Jean Baptiste » a du revenir pour une année au Temple de la Fusterie, et dès 1998 elle loue cette Église catholique-chrétienne, au Grand Lancy, pour le premier et le troisième dimanche du mois, ainsi que pour les grandes fêtes chrétiennes. Le conseil de la paroisse catholique-chrétienne de Lancy-Carouge nous a permis, dès le début, l'installation d'un iconostase amovible, réalisé en 1998 à l'Ecole des décors de théâtre de Genève, par ses directeurs M. Spiridon Ganea et M. Victor Féodorov.

Cet iconostase fut bénie, selon la tradition orthodoxe, par S.E. Mgr: Joseph, notre Archevêque et Métropolitain, en juin 1998, en présence des fidèles de cette paroisse, du roi Michel et de la

reine Anne, ainsi que de l'Ambassadeur de la Roumanie en Suisse.

Nous remercions Mgr Joseph pour son amour paternel vis-à-vis de notre paroisse, tellement éprouvée, pour ses visites pastorales durant ces 20 ans d'épiscopat, pour toutes ses prières et ses enseignements, pour la confiance qu'il nous accorde, ainsi que pour sa grande disponibilité à notre égard.

Le bon Dieu nous a donné, suite aux épreuves que nous avons passées, la possibilité de connaître, depuis 20 ans, à travers l'utilisation de l'église de la Sainte-Trinité du Grand-Lancy, une communauté assez ouverte et accueillante comme la Paroisse catholique-chrétienne de Lancy-Carouge, ainsi que celle de Genève, animées, avec beaucoup de grâce et dévouement, par deux curés d'exception. D'une part le curé Jean-Claude Mokry et sa femme Hélène, qui nous ont accueilli dans cette église et avec lesquels on a eu une très bonne collaboration pendant 17 ans, et - d'autre part - le curé Jean Lanoy et sa femme Aurélie, qui depuis trois ans d'activité à Genève nous font de plus en plus preuve de leur sympathie et leur bienveillance, de leur soutien fraternel et leur amitié.

Nous remercions également Madame Isabelle Gotti, la présidente du conseil paroissial, pour son ouverture oecuménique, sa compréhension et toute sa collaboration. Par elle, nous

transmettons nos vifs remerciements aux membres du conseil de la Paroisse catholique-chrétienne de Lancy-Carouge, d'avoir ouvrir largement, il y a 20 ans, les portes de cette église pour notre communauté orthodoxe roumaine, qui venait de passer par une rude épreuve. Ce conseil paroissial nous a accueilli à cœur ouvert, selon le modèle du bon samaritain qui a aidé autrefois l'homme qui est tombé sur des malfaiteurs et dont notre Seigneur le donne comme exemple d'amour et de partage - la seule voie de la vie éternelle (Lc 10, 30-37).

Par leur geste fraternel nos frères catholiques-chrétiens ont multiplié d'avantage les prières et les offices de culte dans leur église, et par nos prières communes et nos offices cette église est sûrement devenue une antichambre du Royaume de Dieu!

Nous espérons - et prions en même temps le Christ notre Seigneur - que les ponts construits pendant ces 20 dernières années entre nos communautés - de confiance, de collaboration fraternelle, de soutien réciproque et d'amitiés - soient fortifiés d'avantage à l'avenir, afin d'élargir pour tous nos fidèles l'accès au grand pont eschatologique vers le Royaume des cieux.

Que Dieu bénisse nos paroisses ainsi que leurs évêques et leurs prêtres, leurs fondateurs et bienfaiteurs, leurs collaborateurs, et tous leurs fidèles!

Imagini de la vizita pastorală a Ips. Mitropolit Iosif în parohiile din Geneva și Lausanne, 3 și 4 nov. 2018

✠ RUBRICA TINERILOR ✠

« Mon enfant, j'ai tant de choses à te dire ! Je voudrais tant parler avec toi, me révéler à toi ! Si seulement tu voulais te tourner vers moi !... Veux-tu t'entretenir avec moi ? » (P. Lev Gillet).

Chers jeunes,

C'est vers vous que l'Église (clercs et fidèles) veut se tourner, pour vous adresser des paroles d'espérance, de confiance et de consolation « du Christ éternellement jeune », dont la voix révèle vos propres voix, vos cris d'exultation, vos plaintes... vos silences aussi !

Nous sommes sûrs que vous êtes prêts à vous impliquer, avec votre joie de vivre, pour que vos rêves se réalisent concrètement dans votre vie quotidienne, et dans notre histoire humaine.

Que nos faiblesses ne vous découragent pas, que les fragilités et les péchés ne fassent pas obstacle à votre foi. L'Église est votre mère, elle ne vous abandonne pas, elle est prête à vous accompagner sur de nouveaux chemins, dans les hauteurs, là où le vent de l'Esprit souffle plus fort, chassant les noirs nuages de l'indifférence, de la superficialité et du découragement.

Lorsque le monde, que Dieu aime au point de lui avoir donné son Fils Jésus, est replié sur les biens matériels, sur le succès immédiat, sur le plaisir, lorsqu'il broie les plus faibles, aidez-le à se réveiller et à

tourner son regard vers l'amour, la beauté, la vérité, la justice.

L'Église et le monde ont un besoin urgent de votre enthousiasme. Faites-vous compagnons de route des plus fragiles et des plus pauvres, de tous les blessés de la vie. Vous êtes le présent, illuminez maintenant notre avenir.

(blog.jeunes-cathos.fr/2018/10/29/synod2018-les-peres-synodaux-sadressent-aux-jeunes/)

Chers amis,

En ce jour de Noël Dieu descend sur terre pour nous, devenant comme chacun d'entre nous, pour que nous montions au ciel avec Lui, devenant comme chacun de Ses Saints. Il vient vers nous pour que nous aussi nous venions vers Lui.

C'est pourquoi Il nous demande de Le rencontrer la conscience réveillée, par notre foi, par notre espérance et surtout par notre amour, afin qu'Il puisse prendre sur Ses épaules toutes nos faiblesses, tous nos manquements, toutes nos peines, tous nos chagrins. « Venez à moi, vous tous qui peinez sous le poids du fardeau, et moi je vous donnerai le repos. Prenez sur vous mon joug et mettez-vous à mon école, car je suis doux et humble de cœur, et vous

trouvez le repos de vos âmes. Oui, mon joug est facile à porter et mon fardeau léger.» (Mt 11, 28-30).

L'Enfant-Jésus nous appelle à Lui, en nous promettant le repos (soulagement, joie et la paix de l'âme) et la libération du péché comme le dit Saint Tikhon de Zadonsk (1724-1783) dans un très beau commentaire de l'appel du Christ :

« ... Oh, vous les pauvres et les malheureux, éreintés par les futilités de ce monde, bien assez accablés de pensées, plans, aspirations, soucis et afflictions de ce monde.

Vous ne trouverez nulle part ailleurs le vrai repos en dehors de Moi. Où que vous alliez, vous ne trouverez nulle part une véritable aide. En dehors de Moi, seul le besoin et le mal vous accueilleront.

La richesse, l'honneur, la vaine gloire et les plaisirs de ce monde que vous cherchez vous pèsent plus qu'ils ne vous soulagent ; ils vous fatiguent plus qu'ils ne vous reposent.

Vous cherchez le bien ? Tout le bien est chez Moi et c'est de Moi qu'il provient. Vous cherchez le bonheur ? Il n'est nulle part en dehors de Moi. Vous cherchez la beauté ? Qu'y a-t-il de plus beau que Moi et à part Moi où est la beauté ? Vous cherchez la noblesse ?

Qui est plus noble que le Fils de Dieu ? Vous cherchez des choses élevées ? Qui est plus élevé que le Roi des Cieux ? Vous cherchez la gloire ? Qui est plus glorifié que Moi ? Vous cherchez la richesse ? C'est chez Moi et dans ma main que se trouve toute

richesse. Vous cherchez la sagesse ? Moi, Je suis la Sagesse de Dieu.

Vous cherchez l'amitié ? Qui est plus agréable et plus aimant que Moi qui ai tout donné pour vous ? Vous cherchez aide et protection ? Qui vous aidera et vous portera secours, si ce n'est Moi ? Vous cherchez la guérison ? Qui vous guérira sinon Moi, le docteur des âmes et des corps ? Vous cherchez le plaisir, la joie et le bonheur ? Qui d'autre que Moi vous apportera le plaisir ; qui vous réjouira plus que Moi ? Vous cherchez la tranquillité et la paix ? Je suis la paix et le repos de l'âme et vous ne les retrouverez nulle part en dehors de Moi. Vous désirez la lumière ? Je suis la Lumière du monde et quiconque me suit ne marchera pas dans l'obscurité. Vous voulez venir à Dieu ? Vous ne voulez pas vous leurrer et vous égarer ? Vous ne voulez pas mourir mais vivre éternellement ? Je suis le Chemin, la Vérité et la Vie ! Vous n'osez pas vous approcher de Moi ? De qui vous est-il plus aisé de vous approcher ? Je vous appelle tous et vous reçois tous. Venez à Moi ! Vous craignez de demander ? Qui m'a demandé à Moi avec foi et Je ne lui ai pas donné ? Les péchés vous arrêtent-ils dans votre chemin vers Moi ? C'est pour les pécheurs que Moi Je suis venu et c'est pour eux que J'ai donné Ma vie. Vous êtes troublés par la multitude des péchés ? Ma compassion surpasse tous les péchés du monde. Venez à Moi tous ceux qui êtes fatigués et accablés et Je vous apporterai le repos. »

✠ RUBRICA PĂRINȚILOR ✠

SFINȚII PĂRINȚI DESPRE EDUCAȚIA COPIILOR

Născându-și copilul, mama dă mai întâi lumii un om, iar pe urmă, prin educație, tot ea trebuie să dea cerului un înger. *(Sf. Ioan Gură de Aur)*

Părinții care nu-și educă copiii cum trebuie, îi nasc spre viața vremelnică, dar le deschid ușa spre moartea veșnică. *(Fericitul Ieronim)*

Cum îi veți crește pe copiii voștri în rânduială, când voi înșivă duceți o viață fără rânduială? *(Sf. Vasile cel Mare)*

Grădinarul leagă copăcelul tânăr, de curând sădit, de un par puternic înfipt în pământ, pentru ca vântul să nu smulgă copăcelul, și taie vlăstarii de prisos, pentru ca ei să nu vatăme și să nu usuce tânărul copac. Procedați și voi la fel cu copiii voștri; întăriți inimile lor în frica lui Dumnezeu, pentru ca ele să nu se clatine din pricina smintelilor; tăiați patimile ce răsar într-însul, pentru ca ele să nu întărească și să nu omoare pe omul nou, lăuntric, născut în Sf. Botez. *(Sf. Ioan Gură de Aur)*

Dați atenție copiilor, smulgeți-le din inimă neghina păcatelor, a gândurilor viciene, urâte, hulitoare, a deprinderilor, pornirilor și patimilor păcătoase; vrăjmașul și trupul nostru cel păcătos nu cruță nici copiii; în copii există germenii tuturor păcatelor; arătați copiilor cât sunt de vătămătoare patimile în viața omului, nu le ascundeți, pentru ca, ignorând existența lor și neînțelegând despre ce este vorba, să nu se dedea la deprinderi și patimi, care pot să crească în ei și să dea rezultate când copiii vor ajunge la maturitate. *(Sf. Ioan de Kronstadt)*

Nu există o artă mai mare decât arta educației unui copil. Pictorul sau sculptorul fac numai o figură fără viață, iar un părinte înțelept creează un chip viu, de care se bucură și Dumnezeu și oamenii, uitându-se la el. *(Sf. Ioan Gură de Aur)*

După cum plantele când sunt mici și plăpânde au nevoie de mai multă îngrijire, tot astfel și copiii. [...] Copilul nu va rosti nici un cuvânt nepotrivit, dacă nu va auzi cuvinte nepotrivite și dacă va fi hrănit cu cuvinte cuviincioase. *(Sf. Ioan Gură de Aur)*

Dacă ne vom gândi ce au făcut pentru noi părinții noștri, vom rămâne uimiți de nemăsuratele noastre datorii. (Sf. Ambrozie al Mediolanului)

O pildă bună e mai bună decât orice învățătură - un tată să nu uite acest lucru. (Sf. Tihon de Zadonsk)

Învățătura cu fapta și cu viața este cea mai bună învățătură. (Sf. Ioan Gură de Aur)

Nu acela este înțelept care știe să pedepsească, ci acela care știe să prevină greșelile copiilor. (Sf. Ambrozie al Mediolanului)

Mulțor părinți, având dragoste oarbă pentru copiii lor, le e milă să-i pedepsească pentru faptele lor rele, iar după ce aceștia cresc și devin niște neisprăviți, părinții își recunosc greșeala. În afară de aceasta, copiilor trebuie să li se interzică ferm să se împrietenească cu cei răi, deoarece răutatea schimbă și rațiunea cea bună și chiar și părinții trebuie să se ferească să nu îi ducă pe copii în ispită prin ceva anume. (Sf. Tihon de Zadonsk)

Rănile se spală cu vin și se tămăduiesc cu untdelemn. Așa e și în educație - pogorământul trebuie unit cu asprimea. (Sf. Ambrozie al Mediolanului)

Ori de câte ori dai un sfat soției tale, întotdeauna să începi prin a-i spune ce mult o iubești. (Sf. Ioan Gură de Aur)

Tineri la bisericile din Geneva și Lausanne, 15-16 dec. 2017; 3 nov. 2018, în prezența Ips. Mitropolit Ioșif

✠ IN MEMORIAM ✠

100 DE ANI DE LA NAȘTEREA PĂRINTELUI GALERIU

Părintele Constantin Galeriu a văzut lumina zilei în 21 noiembrie 1918, la Răcățău, jud. Bacău, o dată cu blagoslovenia lui Dumnezeu pogorâtă asupra neamului românesc, când țara s-a reasezat în granițele ei firești – devenind ”România Mare” - doar cu câteva zile înaintea Marii Uniri și a formării Statului Național Unitar Român, la 1 decembrie 1918. Și-a dat obștescul sfârșit, trecând la Domnul, în ziua de 10 aug. 2003.

A fost cel mai apreciat și îndrăgit predicator al Bisericii veacului care s-a scurs, unul dintre cei mai mari duhovnici și - după Părintele Dumitru Stăniloae - unul dintre cei mai profunzi teologi ai Ortodoxiei românești din sec. al XX-lea.

Din cauza convingerilor sale religioase și umanitare a fost întemnițat de mai multe ori, în anii 1950 și 1952-1953, fiind tot timpul în vizorul securității pentru impactul unic pe care un preot putea să-l aibă în rândul maselor. Chiar din acest motiv, în vara anului 1989 este atacat la miezul nopții de 8 spre 9 iulie, legat și bătut cu cruzime întreaga noapte. Pretextul ar fi fost - chipurile - banii, dar de fapt se căutau manuscrise recente de-ale părintelui, presupuse „scrieri subversive împotriva regimului”. Mărturiile din epocă sunt absolut cutremurătoare.¹

Ce a însemnat Părintele Galeriu pentru ucenicii și fiii săi duhovnicești

Se spune că cine are un părinte duhovnicesc, are deja o rânduială primită de la Dumnezeu, care să-i umple viața de sens și să-i deschidă calea Împărăției. Avându-l duhovnic pe Părintele Galeriu a însemnat o mare binecuvântare divină pentru noi toți, dar și pentru cei din jurul nostru, o candelă interioară care ne-a ajutat să conștientizăm rolul și rostul nostru în această viață, ca preambul al vieții celei veșnice, în care Biserica „joacă rolul” de anticameră a Împărăției lui Dumnezeu.

Suntem câteva mii de ucenici și fiii duhovnicești pe care Părintele i-a avut de-a lungul anilor, în țară și în afara ei, și care, cu toții ne-am adăpat duhovnicește din fântâna nesecată a harului cu care Sfinția sa a fost blagoslovit din plin de Dumnezeu. Cu toții avem convingerea că Părintele Galeriu ne-a fost trimis de Dumnezeu la vremuri de răstăprie ca, pătrunși de mesajul său evanghelic, să putem străbate împreună întunericul unui veac însângerat, marcat de rupturi existențiale, dar însetat de orizonturi noi și flămând de comuniune autentică.

Așa cum frumos scria unul dintre ucenicii săi: „Părintele a fost trimisul lui Dumnezeu să ne însoțească prin pustia acestui veac, la împlinirea în Duh a ființei noastre. El a fost trimis de

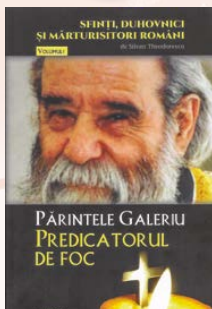

Acolo, la sfârșit de veac și de mileniu, ca să ne putem agăța cu toții de sutana lui de lumină și împreună să străbătem prin bezna de iad a comunismului. O dată misiunea îndeplinită Părintele, firește, s-a întors Acașă”.²

Există, așadar, mii de ucenici și fiii duhovnicești ai Părintelui, care au primit aceeași învățătură și aceeași misiune, de a-L face cunoscut pe Dumnezeu în această lume prin trăirea interioară și prin modelul vieții personale - prin modestie, smerenie și pocăință - precum și prin mărturisirea autentică a învățăturii Fiului Său, Domnul nostru Iisus Hristos, Cel mort și înviat, pentru noi și a noastră mântuire.

Ceea ce face diferența însă este conștiința propriei noastre unicități, a unicității persoanei care ne-a încredințat această misiune, precum și a unicității persoanelor care ne-au fost și ne sunt încredințate pentru a le călăuzi pe drumul anevoios către Împărăția lui Dumnezeu. Nu ești doar fiul sau fiica unui părinte duhovnicesc, indiferent care ar fi acela, ci ești tu însuși, persoană unică și irepetabilă, fiul sau fiica acestui Părinte duhovnicesc, pe care Dumnezeu ți l-a rânduit, și care - la rândul său - este unic și irepetabil, și de care ești legat duhovnicește toată viața ta (și dincolo de mormânt) în mod irepetabil și unic.

Fiecare dintre cei cărora Dumnezeu ne-a încredințat o misiune duhovnicească prin părintele nostru duhovnicesc,

trebuie să fim conștienți că prin îndeplinirea acestei misiuni ni s-a oferit realmente o identitate unică și veșnică.

Ce a însemnat pentru mine Părintele Galeriu

De la vârsta de 15 ani, de când am intrat în Seminarul teologic din București și până când Părintele

s-a născut în ceruri mi-a fost ca al doilea tată. După trecerea la Domnul a tatălui meu, în 20 dec. 1984 - cu care Părintele se afla într-o veche și strânsă relație duhovnicească, dar și într-o admirație și prețuire reciprocă, pe baza credinței mărturisitoare în Dumnezeu și a propovăduirii autentice a învățăturii Sale, în timpurile grele ale regimului comunist - Părintele mi-a rămas singurul tată.

A fi fost ucenic și fiu duhovnicesc al Părintelui este, așa cum am amintit, un mare dar și o mare binecuvântare cerească, dar avându-l ca naș de cununie, protector spiritual și îndrumător apropiat, a însemnat și înseamnă pentru mine și pentru familia mea o mare responsabilitate, de care nu ne putem achita în această viață. Doar liturghisind, cu copia într-o mână și cu prescura în cealaltă, și pomenindu-l permanent la Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie, împreună cu cei din familia sa, vii și răposați, putem aduce neîncetată mulțumire lui Dumnezeu, în această viață, pentru darul ceresc ce ni l-a oferit prin vasul său ales, Părintele Constantin.

Nu sunt mulți fini ai Părintelui, pe

care să-i fi botezat sau cununat ca naș. Eu, împreună cu preteasa Georgeta, ne numărăm, din mila lui Dumnezeu, printre cei puțini care am avut marele privilegiu de a-l avea ca naș de cununie, alături de Doamna preteasă Argentina Galeriu. Spun puțini, raportându-mă la multitudinea fiilor săi duhovnicești, din țară și din străinătate. Ne-a cununat ca naș, ne-a fost duhovnic, iar mie personal mi-a fost și profesor la teologie și îndrumător la doctorat. M-a sfătuit părintește de fiecare dată, atât în timpul studiilor teologice cât și în viața de familie, dar mai ales în cea pastorală, atât la parohia Blejoi din jud. Prahova, unde am construit, împreună cu enoriașii, o noua biserică parohială în timpurile grele ale comunismului, dar și aici în Elveția, la Geneva și la Lausanne, unde m-a recomandat cu toată căldura și încrederea, și unde m-a susținut în lucrarea de reînnoire și de reorganizare a vieții parohiale.

Dânsul s-a rugat ca să pot construi, împreună cu enoriașii, nu numai locașul de cult al parohiei, ci mai ales biserica interioară din sufletele credincioșilor, grav amputată în timpul celor cincizeci de ani de educație ateist-comunistă în România.

Mai presus de toate însă, Părintele Galeriu mi-a oferit, prin exemplul vieții sale, modelul prin excelență de viață pastorală, liturgică și duhovnicească al preotului și al familiei lui în mijlocul credincioșilor. Ceea ce am învățat de la Părintele, urmându-l, nu am învățat în cei doisprezece ani de studii teologice, ca elev seminarist, ca student sau ca

doctorand. Este vorba de învățăturile primite de la amvon, de la catedră, cele din cursurile și articolele sale sau cele din întreținerile catehetice cu prilejul numeroaselor drumuri în care l-am însoțit (de la cele zilnice între locuința parohială și facultate și până la pelerinajele, de minimum două săptămâni pe vară, pe la mănăstirile din Moldova și Bucovina, la cele din Vâlcea sau la cele din Dobrogea), la care se adăugau o serie de vizite în anumite familii pentru diverse servicii liturgice, urmate de discuții dintre cele mai captivante. Toate acestea au însemnat pentru mine mai mult decât toți anii de studii teologice la un loc.

Cuvintele Părintelui ofereau, de fiecare dată, măsura unui preot identificat deplin cu misiunea sa, aceea de a fi chip al smereniei și iubirii lui Hristos pentru lume, de a asculta neputințele ei și a dăruia vindecare celor îngreunați de patimi și nevoi. Părintele Galeriu a fost nu doar un om, ci o instituție, și mai presus de toate o conștiință a Bisericii și a Neamului, la cumpăna dintre veacuri și milenii.

Nu pot uita felul în care se raporta la securitatea care era în permanență pe urmele sale, ca și la cei care, din ordinul acesteia, l-au tâlhărit bătându-l și lăsându-l abia viu în vara lui 1989. Părintele i-a iertat făcându-i-se milă de ei pentru păcatul lor. Când l-am întrebat ce s-a întâmplat mi-a repetat: *"Noi, slujitorii Domnului, nu trebuie să uităm că preoția este o continuă jertfă, după modelul jertfei celei una a lui Hristos pentru noi, la care și noi trebuie să răspundem prin jertfă și prin dăruirea de zi cu zi pentru*

semenii noștri. Prin dragoste și iertare Hristos a transformat moartea în jertfă, iar jertfa a transformat-o în înviere și viață veșnică. Preoția este, sau mai bine zis devine, autentică numai prin purtarea, cu dragoste smerită și iertare necondiționată, a crucii ce ne conduce spre Înviere”.

Aceste învățături, dublate de exemplul comportamentului său ireproșabil, m-au făcut să înțeleg altfel încercările prin care a trebuit să trec și eu, nevrednicul, în acești aproape 40 de ani de preoție.

Multe ar fi de spus din experiența celor treizeci de ani petrecuți în lumina tinereții fără bătrânețe a harului Părintelui Galeriu, dar spațiul limitat pe care îl avem la dispoziție ne îndeamnă mai curând să ne re-întâlnim de fiecare dată cu sufletul Dânsului în contemplație, în rugăciune și în liturghisirea continuă și conștientă, care unește cerul cu pământul,

având încredințarea că icoana sufletului său ”ne veghează ascuns, din lumina Celui nepătruns”.

Să ne fie permis să aducem aici un pios omagiu Prezbiteriei Argentina Galeriu, care i-a fost permanent alături Părintelui, un real exemplu de preoteasă, soție, mamă, bunică și străbunică, dar și mamă spirituală a sute de creștini și de creștine, care s-au mângâiat de-a lungul a peste șapte decenii de învățăturile pline de har și de înțelepciune, izvorâte din dragostea și din sfințenia Domniei Sale. Dumnezeu să-i dăruiască sănătate, putere și mai presus de toate mântuire sufletească, iar sufletului Părintelui Constantin să-i facă parte în continuare de cerească odihnă, în lumina Împărăției veșnice a iubirii Preasfintei Treimi!

pr. Adrian Diaconu
(Geneva – 21 nov. 2018)

¹ vezi mărturiile Părintelui Nicolae Bordașiu, *Interviu despre Părintele Galeriu*, (de Augustin Păunoiu), publicat în **Ziarul Lumina**, ediția on-line din 7 aug. 2013 (<http://ziarulumina.ro>). Interviu preluat și de Silvan Teodorescu în colecția **Sfinți, Duhovnici și Mărturisitori Români, vol. I : Părintele Galeriu – Predicatorul de foc**, Ed. Integral, Buc. 2018, p. 87.

² Răzvan Codresu, *Părintele Galeriu - De la tinerețe fără bătrânețe, la viața fără de moarte, 10 predici de Părintele Galeriu, la 10 ani de la mutarea sa la cer*, Ed. Lumea Credinței, Buc. 2013, p. 13.

Părintele Galeriu la slujba de inaugurare a Capei ”Sfinților Români” de la Lausanne, alături de MS. Regele Mihai și de pr. A. Diaconu, Templul Montriond - 17 iunie 1995

✠ L'ORTHODOXIE VAUDOISE ✠

Un pas vers la reconnaissance des paroisses et des communautés orthodoxes dans le canton de Vaud

La Constitution du Canton de Vaud et des Lois et règlements ont ouvert la possibilité pour les communautés religieuses d'être reconnues sous certaines conditions par l'Etat de Vaud. Les paroisses et communautés orthodoxes ont fait le choix d'entrer dans ce processus qui donne un statut à leur installation dans ce canton au même titre que l'Eglise Evangélique Réformée Vaudoise (EERV), l'Eglise Catholique Romaine et la Communauté israélite déjà au bénéfice d'une reconnaissance.

Pour dialoguer avec l'Etat de Vaud, il fallait tout d'abord réunir les paroisses et les communautés. En effet aucune d'entre elles ne pouvait prétendre seule faire une demande dans la mesure où ni les critères d'ancienneté, ni de nombre de fidèles étaient réunis. Il existe depuis plusieurs années un Conseil Orthodoxe Vaudois (COV) qui réunit les prêtres de toutes les paroisses orthodoxes du canton. Cependant, l'Etat voulait dialoguer certes avec les prêtres, mais aussi avec les fidèles comme cela était stipulé dans la Loi et le Règlement d'application. Il fallait créer une association qui ferait la demande de reconnaissance et la négocierait avec l'Etat. Certaines paroisses et communautés proposèrent aux Evêques la constitution d'une Association des Communautés Orthodoxes du Canton de Vaud (ACOV).

Les discussions avec l'Assemblée des Evêques Orthodoxe de Suisse a pris du temps (plus de deux ans). Elle a aboutit à

une décision le 23 janvier 2018.

Monseigneur Joseph, notre Métropolite, devenait l'interlocuteur du groupe chargé de préparer la constitution de l'ACOV. Nous avons reçu de sa part le feu vert définitif le 3 novembre dernier.

En attendant ce feu vert, le COV a demandé à chaque paroisse de désigner des représentants pour l'ACOV (un prêtre, deux laïcs et deux suppléants). Notre paroisse a désigné le Père Adrian Diaconu, Madame Azota Pelin et Monsieur Mihai Marina, comme représentants et Madame Alexandra Ausländer et Madame Gafia Galay comme suppléantes. Une réunion préparatoire s'est déroulée le 18 septembre où l'on a pu mesurer l'engagement des délégués des paroisses et des communautés orthodoxes présentes.

L'assemblée de constitution de l'ACOV a lieu le 27 novembre 2018 pour voter les statuts et désigner les membres du bureau. Les négociations avec l'Etat peuvent alors commencer. Elles ont été préparées par des contacts avec l'Etat par un groupe composé du Père Martin de Caffisch, le Père François Méan et Monsieur Jean-Louis Chanceler qui ont pu mesurer l'attente de l'Etat à l'égard des paroisses et communautés orthodoxes. C'est un processus qui peut paraître un peu long, mais qui a mis la demande de reconnaissance sur de bons rails.

Que Dieu bénisse ce démarche !

Jean-Louis Chanceler

✠ CRONICA PAROHIALĂ ✠

O PARTE DIN SERVICIILE LITURGICE PARTICULARE OFICIATE ÎN ANUL 2018

Botezuri și mirungeri

- 6 ian., Maria Liko, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 21 ian., Victor Mihail Alistarh, bis. Geneva;
- 17 febr. Lavinia Mihalescu, bis. Ls.
- 17 febr. Eric Ioan Moldovan, bis. Ls.
- 24 mar., Anna Scrivan, bis. Lausanne;
- 9 apr., Maya Anastasia Sginca, bis. Ls.
- 9 apr., Philipp Petre Sginca, bis. Ls. Lausanne;
- 15 apr., Maria Melissa Rednic, bis. Ls. Lausanne;
- 15 apr., Kevin Constantin Baciuc, bis. Lausanne;
- 22 apr., Mathias Cristian Șandru, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 6 mai, Elias Nicolae Vittorio Dordea, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 27 mai, Dragos Ioan Covrig, bis. Ls.
- 2 iun., Axel Walt, D.Lance, Concise;
- 2 iun., Maxime Walt, D.Lance, Concise;
- 2 iun., Alice Tron, D.Lance, Concise;
- 3 iun., Henri Gabriel Jérôme Godmé, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 3 iun., Sébastien Braitto, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 10 iun., Clara-Aurélien Vihocencu, bis. Lausanne;
- 17 iun., Raphael Schmid, bis. Lausanne;
- 22 iun., Zoé Schiau, bis. Lausanne;
- 1 iul., Alexander Mihai Manoliu, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 1 iul., Kasandra Alyssa Déplace, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 8 iul., Emma Maria Caranfil, bis. Ls.
- 2 sept., Artemie Luca Banaru, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 2 sept., Anastasia Banaru, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 8 sept., Adelina Maria Olaru, St-Gallen;

- 16 sept., Lea Ileana Winter, bis. Ls.
 - 22 sept., Sofia Lepadatescu, bis. Geneva (Gd-Lancy);
 - 23 sept., Anton Andreas Barril, bis. Ls.
 - 7 oct., Anna Rotaru, bis. Geneva (Gd-Lancy);
 - 26 dec., Ariana Roca, bis. Lausanne ;
- Dumnezeu să-i binecuvânteze!***

Cununii

- 6 ian., Gabriela et Gabriele D'Aniello, bis. Lausanne;
- 14 ian., Laura et marc Pellaton, bis. Ls.
- 3 iun., Roxana et Sébastien Braitto, bis. Geneva (Gd-Lancy);
- 22 iun., Roxana Lusneac et Stefan Cioriceanu (logodna), bis. Lausanne;
- 30 iun., Lilian et Mihaela Ureche, bis. Lausanne;
- 8 iul., Claudiu et Roxana Bortea, bis. Lausanne;
- 29 iul., Cristina Ionela et Enzo Russo, bis. Lausanne;
- 4 aug., Nicolae Alexandru et Zoé Schiau, din Lausanne (Bucuresti);
- 26 dec. Calin et Simona Roca, bis. Ls.

Le dorim o căsnicie sfântă și binecuvântată!

Înmormântări

- 20 mar., Elvira Lascarov, Geneva ;
- 3 apr., Dan Niculescu, Prangins;
- 16 mai., Marilena Gratiela Halmagi, Lausanne;
- 26 iun., Filip Alex Cristian, Montreux;
- 16 iul., Paraschevi Zarma, Lausanne;
- 17 iul., Luminita Tautu, Geneva;
- 12 nov., Virgil Mares, Lausanne;
- 21 nov., Emanuel Tudori, Pully.

Veșnică să le fie pomenirea și Dumnezeu să-i odihnească în pace !

*Botez: Lavinia Mihalescu,
biserica Lausanne, 17 febr. 2018*

*Botez: Anna Scrivan (Focseneanu),
biserica Lausanne, 24 mar. 2018*

*Botez: Maya Anastasia et Philipp Petre Sginca,
biserica gr. Lausanne, 9 apr. 2018*

*Botez: Maria Melissa Rednic,
Biserica Lausanne, 15 apr. 2018*

*Botez: Elias Nicolae Vittorio Dordea,
biserica Geneva (Gd-Lancy), 6 mai 2018*

*Slujba la tăierea mofului: Emilian Dubaill, biserica
Lausanne, 27 mai 2018*

*Botez: Sébastien Brailo et Henri Gabriel Jérôme
Godme, bis. Geneva, 3 iun. 2018*

*Botez: Alexander Mihai Manoliu et Kasandra
Alyssa Déplace, bis. Geneva, 1 iul. 2018*

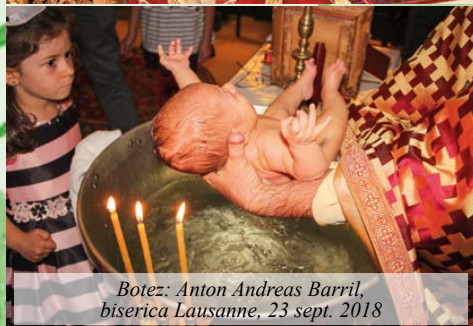
*Botez: Clara Vihocencu,
biserica Lausanne, 10 iun. 2018*

*Botez: Adelina Maria Olaru,
biserica St-Gallen, 8 sept. 2018*

*Botez: Anna Rotaru,
biserica Geneva (Gd-Lancy), 7 oct. 2018*

*Botez: Anton Andreas Barril,
biserica Lausanne, 23 sept. 2018*

*Cununie: Gabriela și Gabriele D'Aniello,
biserica Lausanne, 6 ian. 2018*

*Cununie: Roxana și Sébastien Brailo,
biserica Geneva (Gd-Lancy), 3 iun. 2018*

*Cununie: Claudiu și Roxana Bortea,
biserica Lausanne, 8 iul. 2018*

*Cununie: Lilian și Mihaela Ureche,
biserica Lausanne, 30 iun. 2018*

Mulțumiri!

Mulțumim celor ce au contribuit și celor ce vor contribui, în contul parohiei, pentru editarea celor două numere anuale ale publicației CREDINȚA.

Contribuțiile Dvs. sunt singura sursă de venit cu care putem asigura în continuare editarea revistei noastre parohiale, la Paști și la Crăciun; în acest scop avem nevoie de aprox. CHF 2'000.- pentru fiecare număr (incl. expediția).

Ne rugăm lui Dumnezeu să aveți parte de un Crăciun luminos, sfânt și fericit, și de un An Nou binecuvântat. La mulți ani !

Redacția